

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin. — Izdaja časopisno podjetje Gorenjski tisk Kranj. Za redakcijo odgovoren Albin Učakar

GLAS

KRANJ, sreda, 15. 1. 1969

Cena 50 par ali 50 starih dinarjev

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik. Od 1. januarja 1958 kot poltednik. Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko. Od 1. januarja 1964 kot poltednik in sicer ob sredo in soboto

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Nujno je treba urediti nekatere odseke gorenjskih cest — Predor pod Karavankami — turistični most

V ponedeljek dopoldne je bilo Kranju posvetovanje, ki ga je pripravila gorenjska sekcija Kluba poslancev SR Slovenije. Na njem so razpravljali o vzdrževalnih in investicijskih delih na cestnem omrežju Gorenjske, seznanili pa so se tudi o pripravah modernizacije ceste Sentilj — Nova Gorica. Posvetovanja so se udeležili gorenjski poslanci republiškega in gospodarskega zbora republiške skupščine, predsedniki gorenjskih občinskih skupščin in občinskih konferenc SZDL, podpredsednik republiškega izvršnega sveta Vinko Hafner, predstavniki republiškega cestnega sklada in Cestnega podjetja Kranj ter drugi.

Po uvodnih besedah predsednika sekcije Franca Puharja, in podpredsednika republiškega IS Vinka Hafnerja so predsedniki gorenjskih občinskih skupščin drug za drugim obrazložili, kakšno je trenutno stanje gorenjskih cest I., II. in III. reda. Podatki kažejo, da je na Gorenjskem 616 kilometrov teh

cest, od katerih pa je kar 71 odstotkov makadamskih in takšnih z lahkim asfaltom oziroma protiprašno prevleko. Vsi predsedniki so poudarili, da so obstoječe ceste zelo slabe. To je še najbolj razumljivo zato, ker je kar 90 odstotkov gorenjskih cest nastalo iz nekdanjih vaških kolovozov.

Ko so govorili o slovenskem cestnem križu, so menili, da je vsekakor upravičena modernizacija ceste Sentilj — Nova Gorica (pri kateri pa bi bilo vseeno treba temeljito preštudirati njene parametre — število pasov — na posameznih odsekih), vendar pa bi bilo treba hkrati misliti na ureditev nekaterih kritičnih odsekov obstoječe Gorenjske ceste. Strinjali so se, da za zdaj ni finančnih možnosti za gradnjo hitre gorenjske magistrale, vendar pa s tem ni rečeno, da takšna cesta ne bi bila programirana v zakonu o hitrih cestah ki naj bi bil sprejet prihodnje leto. Opozorili so, da ureditev sedanje ceste ne more biti dokončna rešitev, marveč bi v razpravi o slovenskem cestnem križu morali pohiteti s projektiranjem hitre Gorenjske ceste. Menili so namreč, da je Gorenjsko treba obravnavati predvsem z dveh platí: kot zaključeno turistično območje in kot turistični most med Zahodno Evropo ter južnimi področji v državi, kakor tudi povezavo z zamejskimi sosedi.

Zato so ob tej priliki še posebej opozorili na gradnjo bodoče Turske ceste, ki naj bi bila do 1975. leta zgrajena do Beljaka. Če do takrat ne bomo poskrbeli za nemoten in boljši dostop iz Beljaka v našo državo (sedanji prelaz Koren je več kot neustrezen), potem najbrž ne bomo smeli biti presenečeni, če se bodo sosede odločili za drugo pot, ki pa bo nedvomno šla mimo nas. To dejstvo, so menili, nujno terja, da se čimprej odločimo za predor v Podkorenu.

Predsednik republiškega cestnega sklada tov. Zokalj je potem v razpravi spomnil na nekatere dosedanje ureditve obstoječe Gorenjske ceste ter hkrati obrazložil program za letos in prihodnje leto. Povedal je, da bodo rešeni nekateri kritični odseki: priključek na Jeperci, priključek Lesce — Bled, rešitev odseka Lesce — Žirovnjica,

rešitev Most, obvoznica v Kranju in nekateri drugi.

Na vprašanje tovariša Puharja in ostalih, kdaj bodo končani projekti za Gorenjsko hitro cesto in predor (za slednjega je namreč predsednik sklada povedal, da so se že pogovarjali s strokovnjaki v Avstriji), je tovariš Zokalj povedal, da bodo do 1970. leta končani idejni projekti za hitro cesto, hkrati pa bodo deloma končani idejni, deloma pa tudi glavni projekt za predor, katerega gradnja našega dela bi veljala po prvih nepopolnih izračunih okrog 14 do 15 milijard starih dinarjev.

V nadaljevanju razprave so se predsedniki in drugi strinjali tudi s predlogom tovariša Žvana, predsednika jeseniške občinske skupščine, ki ga je podprl tudi tovariš Vinko Hafner, da bi vzdrževanje cest III. reda ponovno prevzele skupaj s sredstvi občinske skupščine. Nazadnje pa so udeleženci posveta soglasno sprejeli naslednje sklepe oziroma ugotovitve:

● Predvideno oziroma že začeto urejanje obstoječe Gorenjske ceste ne pomeni rešitev gorenjskega cestnega problema. Zato je treba pohiteti s projektiranjem hitre ceste in hkrati določiti, kakšna naj bi bila ta cesta.

● Narediti je treba glavni projekt predora in potem uskladiti njegovo gradnjo, da bo le-ta zgrajen do zgraditve Turske ceste do Beljaka.

● S prenosom vzdrževanja cest III. reda (skupaj s sredstvi) nazaj v občine bo republiški cestni sklad precej razbremenjen, kar pa je ob sedanjih in predvidenih nalogah vsekakor prav.

● Ponovno bi bilo treba preučiti, če je na vseh odsekih ekonomsko utemeljena gradnja štiri pasovne ceste Sentilj — Nova Gorica.

● Zakon o hitrih cestah v Sloveniji bi bilo treba sprejeti že prihodnje leto. V njem pa bi bilo treba upoštevati celoten slovenski cestni križ in ne le njegov del Sentilj — Nova Gorica.

Strinjali so se tudi, da gorenjska sekcija Kluba poslancev SRS s temi stališči seznaniti republiško skupščino oziroma njene zbore.

A. Zalar

S posveta gorenjske sekcije Kluba poslancev skupščine SR Slovenije, kjer so razpravljali o vzdrževalnih in investicijskih delih na cestnem omrežju Gorenjske. — Foto: F. Perdan

113 tekmovalcev in tekmovalk iz enajstih držav

Bohinjske smučine so bile v soboto in nedeljo prizorišče 15. velikega mednarodnega tekmovalnega v smučarskih tekih. Na startu se je zbralo

113 tekmovalcev in tekmovalk iz 11 evropskih držav. V soboto so bili na sporedu teki v mladinski in članski konkurenci za moške in žen-

ske, medtem ko so se v nedeljo pomerile med seboj še najboljše ekipe držav — udeleženk Bohinja 69.

(Nadalj. na 16. str.)

Javna razprava o razvoju kulture

Na vprašanja odgovarja Pavle Zupančič

Jutri (četrtek) bo v kranjski občini končana javna razprava o programu o razvoju kulture v kranjski občini. Ker naj bi program utemeljil dolgoročni razvoj kulture v občini je prav, da o njej razpravlja čim širši krog zainteresiranih občanov. Da bi prispevali k tej razpravi in pripomogli k lažji odločitvi občinske skupščine, ki ga bo sprejela v začetku tega leta, smo se odločili, da poprašamo, kaj menijo o njem nekateri kulturni in drugi delavci. Tokrat je na vprašanja odgovoril Pavle Zupančič. Veseli pa bomo, če bodo svoje mnenje povedali tudi drugi. Zato vas vabimo, da se oglasite.

V predlogu programa razvoja kulture v kranjski občini je predviden na kulturnem področju nov samoupravni organ — kulturna skupnost. Zamisljeno je, da bi prek nje občani in kulturni delavci lahko demokratično vplivali na konkretno kulturno politiko v občini. Hkrati naj bi združevala interese kulturnih delavcev, delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in ustvarjalcev ter potrošnikov kulturnih dobrin. Kako naj bi se te predvidene zamisli uresničevale v vsakdanji praksi?

Ne vidim rešitve skladnega razvoja kulture in kulturnih dejavnosti v občini v energičnem iskanju nove organizacije in v reorganizaciji. Samoupravni razvoj določenega področja ni odvisen samo od organizacijskih oblik in reorganizacij. Če bi bil, potem je državna uprava najbolj demokratična in samoupravna institucija, ker se neprestano na novo organizira in reorganizira. — Sameupravnost in samoupravno reševanje določenega področja je odvisno od odnosov in načina delovanja. Treba je torej doseči spremembe v odnosih in načinu reševanja posameznih vprašanj na področju kulture in kulture kot celote, se pravi, pri reševanju teh vprašanj je treba zagotoviti čim širšo udeležbo občanov, uporabnikov kulturnih dobrin in kulturnih ustvarjalcev ter vseh družbenih organov, ki delajo na teh področjih. S tem bo zagotovljen res demokratičen in samoupraven način reševanja in razvoja tega področja. Primerna organizacijska oblika pa se bo sama navrgla. Če ne bomo dosegli teh sprememb, potem nam na področju kulture tudi novo formirana kulturna skupnost ne bo pomenila koraka naprej.

Z ustanovitvijo kulturne skupnosti je predviden tudi nov način financiranja kulturne dejavnosti. Dosedanji način je ocenjen kot zastarel, administrativen, zaviralen. Kako si zamišljate neposredno povezanost med produktivnostjo in splošnim gospodarskim razvojem ter razvojem kulturne dejavnosti in kako naj bi se v tem odnosu kazalo financiranje širše in ožje (posameznih) dejavnosti?

Glede financiranja kulturne dejavnosti velja isto kot glede njene organizacije. Vsak način financiranja, ki ne bo demokratičen in samoupraven, bomo lahko zmeraj označevali kot zastarel, zaviralen in administrativen. Tudi oblike financiranja niso odločilne, pa naj bo to proračun, sklad ali kakšna druga oblika. V vsaki obliki financiranja bo treba imeti čiste račune, zmeraj bo neki organ sredstva zbiral in jih dodeljeval. Predstavljam si, da je treba sredstva zbirati in jih dodeljevati samoupravno, odločati na podlagi poznavanja celotne problematike kot tudi posamezne storitve, poznati vsebino in družbeno pomembnost dejavnosti in glede na to določati in dodeljevati sredstva na podlagi najširšega dogovora med uporabniki storitev in kulturnimi ustvarjalci. Pri takem načinu je pomembno vprašanje oblike in končnega odredbodajalca. — Tisti pa, ki bo v resnici našel recept za neposredno povezanost med produktivnostjo in splošnim gospodarskim razvojem ter razvojem kulturne dejavnosti in temu sledečim financiranjem kulture, bo k uspešnemu sprejetju in izvajanju programa razvoja kulture v kranjski občini največ doprinesel; za svojo osebo takega recepta ne poznam. Menim,

da bo skupnost za kulturo potrebna sredstva zmeraj določala glede na njeno družbeno potrebnost in pomembnost, pa v skladu s svojimi možnostmi. Treba je le, da jih bo na teh osnovah določala demokratično, samoupravno.

Izdelava programa razvoja kulture je bila v občini prav gotovo potrebna. Anketa izpred nekaj let in analiza le-te sta pokazali vrsto zanimivih ugotovitev in novih izhodišč. Sedaj so pred nami še bolj aktualni podatki in napotki. Katera vprašanja oziroma področja so po vašem mnenju najbolj aktualna in terjajo nadaljnjo obdelavo in kaj nasploh menite o sedanjem programu razvoja kulture?

Izdelava in končno sprejetje programa razvoja kulture v kranjski občini za prihodnje, razmeroma daljše obdobje, sta po mojem mnenju najpomembnejši dejanji in najkvalitetnejši doprinos k načrtnemu, sistematičnemu in programskemu razvoju kulture v naši občini po osvoboditvi. Njegov pomen presega občinske meje. (Pri tem dejstvo, da se program pripravlja že več kot 3 leta, nič ne prispeva k njegovi teži). Kakorkoli, program, sestavljen na osnovi analize konkretnega stanja, pa na osnovi ugotovitev kulturnih potreb, bo predstavljal jasna razvojna izhodišča in če bo sprejet na najširši samoupravni osnovi, bo trden družbeni dogovor o tem, v kakšni smeri in kako se bodo in se morajo razvijali posamezne vrste kulturne dejavnosti; zagotovil bo možnost, voditi enotno politiko na tem področju. Zaradi tega ni mogoče dovolj poudariti izredne družbene pomembnosti programa razvoja kulture, pa tudi ne izredne odgovornosti vseh družbenih organizmov za to, da bo program sprejet na najširši osnovi in da bo vseboval taka načela in konkretne rešitve, ki bodo zagotovile skladen in uspešen razvoj kulture v občini. — Kot najpomembnejše vprašanje v programu imam zagotovitev samoupravnega reševanja vseh vprašanj na področju kulture.

Med obtožbami in resnico

Kamnik, 14. januarja — Čeprav je dnevni red odprtega in razširjenega sestanka organizacije ZK kamniškega industrijskega kombinata »Svit« obsegal tudi priprave na občni zbor sindikalne podružnice tega kolektiva in sprejemanje mladih v zvezo komunistov, je bilo največ besed na peturnem sestanku namenjenih pisanju nekaterih slovenskih časopisov o razmerah v tem kolektivu.

Ker nam prostor ne dopušča obširnejše obravnave tega sestanka, se naj omejimo le na nekaj najbistvenejših ugotovitev. Tako je večina v razpravi ugotovila, da ne more biti govora o neurejenosti v kolektivu, kot so to nekateri časopisi pisali. Ekonomski rezultati govore ravno nasprotno. Današnja Svitova mesečna proizvodnja je enaka celoletni proizvodnji v prvem letu obstoja kombinata. Zato so vsi v razpravi poudarjali, da se jim zdi nemogoče, da bi podjetje ob domnevni neaktivnosti samoupravnih organov, strokovnega vodstva podjetja oziroma njihovi »nesposobnosti« dosegalo tako dobre ekonomske rezultate. Sploh pa so menili, če nekdo nekaj kritizira ali graja, to še ne pomeni, da je celoten kolektiv nesposoben in neenoten.

Udeleženci razširjenega sestanka osnovne organizacije ZK, udeležili so se ga tudi predstavniki kamniških družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine, so na koncu sklenili, da bodo proti bivšemu uslužbencu inženirju Frelihu vložili tožbo, ker jim je s svojim delom povzročil precej škodo s tem, da je rovaril proti kolektivu. Strinjali pa so se, da bodo počakali na rezultate občinske komisije za družbeni nadzor, ki bo zbrala vse podatke o tem, kaj je resnica in kaj so izmišljene obtožbe o kombinatu Svit. O vsem pa bodo razpravljali še na zboru vseh zaposlenih v kolektivu, ki ga bodo v kratkem sklicali.

Ob vsem tem se nam postavlja vprašanje, zakaj v Svit, če so menili, da so časopisi pisali neobjektivno o razmerah v kolektivu, niso odgovorili na te obtožbe s podatki o uspešnem ekonomskem razvoju podjetja? In zakaj niso proti bivšemu uslužbencu, če so ugotovili, da jim je delal škodo, že prej ukrepali? Vili G.

Neusklajenost z družbenopolitičnimi merili

Kranj, 14. januarja — Danes popoldne je bila v Kranju izredna razširjena seja predsedstva sindikalnega sveta. Na njej so se člani predsedstva in predstavniki nekaterih večjih sindikalnih organizacij v občini seznanili o sklepu zadnje lanske seje delavskega sveta IBI, ki je na predlog izvršnega sveta odbora sindikalne organizacije izglasoval nagrado za direktorjevo prizadevno delo.

Udeleženci so poudarili, da višina in oblika takšnega nagrajevanja nista v skladu z družbenopolitičnim ocenjevanjem in vrednotenjem dela. Da bi lažje spoznali, kaj je posameznike oziroma izvršni odbor vodilo, da so predlagali takšno priznanje, so menili, naj se predsedstvo občinskega sindikalnega sveta o teh in drugih vprašanjih pogovori s konferenco sindikalne organizacije IBI.

Ker so predstavniki samoupravnih organov in drugi v podjetju v zadnjih razpravah večkrat izrazili mnenje, da javnost temu podjetju ne daje dovolj priznanja za dosežene uspehe, so člani predsedstva in drugi predlagali, naj občinska skupščina razpravlja o rezultatih podjetja IBI in seznani o tem javnost.

Nazadnje pa so tudi poudarili, da ni prav, da je sindikat razen odobrene nagrade še posebej nagradil direktorja s praktično nagrado vredno sto tisoč starih dinarjev.

Na seji so v drugi točki imenovali tudi sedem članov sindikata v odbor za proslavo 50. obletnice KPJ in SKOJ.

A. Z.

ZELITE ZASTONJ OSEBNI AVTO

ALI
ENO OD

100

nagrad

POTEM VARČUJTE PRI
Gorenjski kreditni banki
kjer je razpisano
NAGRADO ŽREBANJE
lastnikov vezanih hranil-
nih vlog!

gkb

Delavski svet IBI je spremenil svoj sklep

V soboto ob 12. uri se je na zahtevo direktorja Industrije bombažnih izdelkov (IBI) Kranj Franca Omana sestel centralni delavski svet tega podjetja. Seje, na kateri so ponovno razpravljali o nagradi Mercedes 200 D za direktorjevo 13-letno prizadevno delo v podjetju, so se udeležili tudi člani upravnega odbora in predstavniki sindikalne organizacije.

Sklep, da direktorju podari to nagrado, ki je v začetku leta v javnosti sprožil različne komentarje, je delavski svet sprejel na zadnji lanskiji seji. Na sobotni seji se je ponovno pokazalo, da direktor ni bil obveščen o takratnem zasedanju. Ko pa je izvedel za sklep, je nagrado odločno zavrnil in na zadnji seji zahteval oziroma predlagal, da delavski svet prvotni sklep spremeni.

Na seji, ki so se je udeležili tudi časnikarji, so člani ponovno povedali, kaj jih je vodilo, da so se odločili za takšen sklep. Še enkrat so poudarili, da je podjetje, ki je bilo pred prihodom dosedanjega direktorja pred

likvidacijo, v zadnjih letih močno napredovalo. Direktorjevo požrivovalno delo, je po oceni članov veliko pripomoglo, da je danes IBI eno najboljših podjetij v državi in med zelo priznanimi tudi na tujem tržišču. Iz sobotne razprave je bilo tako mogoče ugotoviti, da so samoupravni organi iskreno mislili pri tem sklepu. In čeprav so nekateri menili, da je bil njihov sklep morda glede na odziv javnosti prenačilen, je bilo v razpravi nenehno čuti poudarek, da je za tako požrivovalno delo upravičeno tudi priznanje. Le-to pa so pač skušali izraziti s sklepom zadnje lanske seje.

Tovariš Oman je na seji podrobno obrazložil dosednji razvoj podjetja in hkrati povedal, da podjetje stoji pred novo veliko investicijo. To, in vrednotenje dela v obliki takšnih nagrad, pa ga je vodilo, da je ves čas vztrajal pri svoji prvotni odločitvi in nazadnje še enkrat odločno predlagal, da delavski svet sklep spremeni.

Po takšni razpravi so potem člani sklep z zanje lan-

ske seje spremenili. V prid objektivnosti tega poročila pa moramo povedati, da so v razpravi podali nekatere zanimive primerjave o različnem vrednotenju dela oz. prizadevanj v naši dosednji praksi.

Opozorili so na primer, da je kolektiv nekega jugoslovanskega tekstilnega podjetja lani svojemu direktorju za 4-letno prizadevno delo in uspehe dal za nagrado 5 milijonov starih dinarjev. In takrat je bila ta odločitev celo pohvalno ocenjena v javnosti. Prav tako so se vprašali, kakšna je razlika, da nekomu da družba stanovanje, potem pa si kupi avto, vikend in podobno.

Menimo, da smo v zadnjih dveh številkah dovolj jasno izrazili mnenje o sklepu zadnje lanske seje v IBI. Glede na zadnje, sicer morda ne najboljše primerljive, vendar vsekakor precej tehtne pripombe pa tole.

Praksa nam v posameznih primerih kaže, da vsega ni mogoče urediti s pravnimi normami. Čeprav jih na primer dosledno izvajamo, smo lahko vzburili družbeno sredino. In prav slednje je tisto, kar se kaže v smernicah, akcijskih programih — v družbenih dogovorih. In prav to so nedvomno poudarili tudi na zadnji seji medobčinskega sveta ZK. Zato še enkrat ponovimo, da ni potrebno le dosledno uresničevanje zakonskih norm, marveč sta potrebni tudi občutljivost in pozornost. Prav na tem področju uresničevanja družbene reforme, kjer nas čaka še veliko dela, pa ob takšnih ali drugačnih primerih in trenutkih ne bi smeli kolebat.

A. Z.

A. Zalar

Olajšave za višinska posestva

Na zadnji seji občinske skupščine Jesenice so odborniki sprejeli odlok o prispevkih in davkih občanov občine Jesenice. Tovrsne odloke sprejemajo zadnji mesec v letu vse občinske skupščine, saj je to osnova za izdelavo občinskega proračuna.

V primerj z lanskeletnim odlokom o prispevkih in davkih občanov občine Jesenice je letos uvedena nova olajšava za višinska posestva. Odlok določa, da se plačila prispevka od kmetijstva oproste zavezanci prispevka, ki prebivajo v naslednjih krajih: Srednji vrh, Zgornja Radovna, Plavški rovt, Planina, Prihodi, Javorniški rovt in Kočna, če skupni letni katastrski dohodek teh zavezancev negozdnih površin ne presega 3000 din in če jim je kmetijstvo edini vir preživljanja. Za zavezance, ki živijo v omenjenih krajih, odlok določa še druge olajšave (ne glede na katastrski dohodek). Zavezancem, ki vlagajo sredstva v graditev in adaptacijo gospodarskih poslopij, za nabavo opreme in preureditev stanovanjskih prostorov v turistične namene, ali vlagajo sredstva za zboljšanje kmetijstva oziroma nabavo strojev za kmetijstvo, se ne glede na višino osebnih dohodkov prizna posebna olajšava v odstotku od odmerjenega prispevka pod naslednjimi pogoji: 50 odstotkov zavezancem, ki vložijo nad 5000 do 10.000 din za graditev ali adaptacijo gospodarskih poslopij, nabavo strojev itd. letno; 60 odstotkov zavezancem, če vložijo nad 10.000 din do 15.000 din letno; 70 odstotkov zavezancem, če vložijo nad 15.000 do 20.000 letno in 80 odstotkov zavezancem, če vložijo letno nad 20.000 din sredstev v omenjene investicije.

J. Vidic

Kamioni le do pet ton

Odbor za promet zveznega zbora zvezne skupščine je minulo soboto na svoji seji zavrnil predlog poslanca Boga Gorjanca in skupine slovenskih poslancev, da bi po skrajšanem postopku spremenili osnovni zakon o organizaciji prevoza z motornimi vozili in dovolili republikam, da same določajo maksimalno nosilnost in število sedežev avtomobilov zasebnih prevoznikov. Tako zasebni prevozniki tudi v prihodnje ne bodo smeli imeti kamionov z večjo nosilnostjo kot pet ton in prav tako tudi ne potniških avtomobilov z več kot pet sedeži.

V Sloveniji je okrog tisoč zasebnih kamionov z nosilnostjo nad pet ton. Prav tako je v naši republici tudi več osnovnih šol, v katere so otroke iz oddaljenejših vasi vozili zasebni prevozniki s

potniškimi kombiji do 9 sedežev. Zvezni zakon je lani tako prvim kot drugim prepovedal delo s temi avtomobili. Na sobotni seji so poslanci ob zavrnitvi predloga skupine slovenskih poslancev menili, da enotno transportno tržišče tega ne dovoljuje.

Vprašanje je le, kako v tem enotnem transportnem tržišču zagotoviti, da bodo transportna podjetja dobila interes za prevoz otrok v oddaljene šole?!

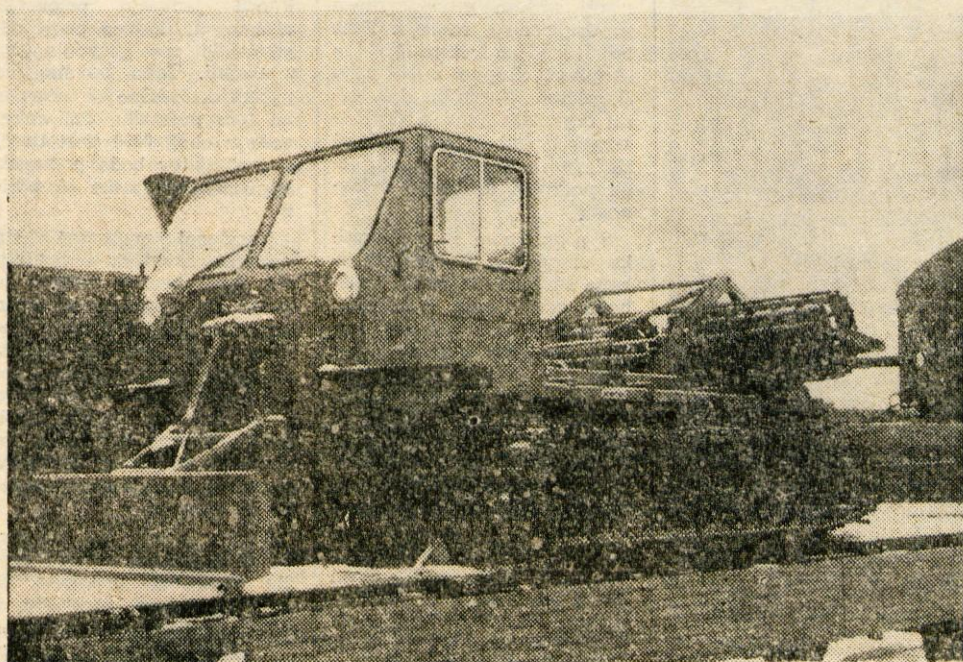
A. Z.

Analiza gospodarstva na Gorenjskem

V petek bo v Kranju 8. seja medobčinskega sveta ZK za Gorenjsko. Tako kot na zadnji seji (bila je v petek, na njej pa so razpravljali o nekaterih ugotovitvah in ukrepih, ki so jih v zvezi s smernicami podvzeli občinski, pravosodni in drugi organi na Gorenjskem) bo tudi tokrat na dnevnem redu le ena točka. Predvideno je, da bodo na seji, ki se je bodo udeležili tudi predstavniki nekaterih večjih gorenjskih delovnih organizacij, govorili o gibanju gorenjskega gospodarstva v lanskih 9 mesecih. V analizi, ki jo je za sejo pripravil član medobčinskega sveta ZK Jože Dolenc, so lanski rezultati primerjani z enakim obdobjem leta 1967.

Čeprav so gospodarski rezultati za lansko 9-mesečno obdobje že znani, pa je pomen te razprave predvsem v lažji in boljši primerjavi nadaljnjega razvoja gorenjskega gospodarstva. To pa je pomembno zaradi že znanih predvidevanj, ki so prikazana v resoluciji o gospodarski politiki in ukrepih za nadaljnje uresničevanje družbenega plana za razvoj Jugoslavije od 1966. do 1970. leta ter družbenega plana Slovenije v 1969. in 1970. letu. Petkova razprava naj bi torej razjasnila nekatere možno-

sti vključevanja gorenjskega gospodarstva v slovenski oziroma jugoslovanski dveletni program. Hkrati pa bo to nedvomno prispevek organizacije ZK in ostalih gorenjskih družbenopolitičnih organizacij k naporom za hitrejšo reševanje nekaterih problemov gospodarjenja na Gorenjskem.

Na železniški postaji v Kranju smo »ujeli« stroj za teptanje snega. Namenjen je za urejanje prog na krvavih smučiščih. — Foto: F. Perdan

Novi stroji za Niko Železniki

Na domačem in tujem trgu je vse večje povpraševanje po izdelkih, ki jih izdelujejo v tovarni Niko. Zato se je kolektiv odločil za nakup več novih avtomatičnih strojev, ki jih bodo dobili iz ZR Nemčije. Stali naj bi okoli 1,5 milijona dinarjev, na njih pa naj bi začeli delati že konec februarja.

Letos pričakujejo da bo njihova vrednost proizvodnje narasla na več kot deset milijonov dinarjev. Prav tako naj bi se povprečni osebni dohodek dvignil od sedanjih 740 na 910 din.

V Niko Železniki še vedno niso zadovoljni z izobrazbeno strukturo zaposlenih, čeprav vabijo k sodelovanju delavce z višjo in visoko izobrazbo, odziva skoraj ni. Zato podjetje načrtno vzgaja svoj kader. Na srednjih in višjih ter visokih šolah imajo trinajst študentov.

Zaradi neprimernih prostorov, v katerih delajo, že dlje časa razmišljajo o gradnji novih obratov med Železniki in Česnjico. Z gradnjo naj bi začeli že prihodnje leto.

S. Jesenovec

Letos 15 odstotkov večja proizvodnja

Tržiški Peko praznuje 65-letnico

Tovarna obutve Peko iz Tržiča je bila ustanovljena leta 1903. Čeprav se je torej lani izteklo 65 let od ustanovitve, so jubilej proslavili šele letos. Za takšen korak so se odločili zaradi tega, ker so menili, da je za publiciteto takšnemu dogodku dosti bolj primeren čas ob izteku desetletnih obdobj. Sicer pa najbrž ni važna točna proslava nekega jubileja, važnejši so rezultati, ki jih kolektiv v svojem dolgoletnem razvoju doseže. Tega so se zavedali tudi na slavnostni seji delavskega sveta tržiškega Peka, ko so v soboto, 11. januarja, proslavili 65-letnico obstoja in 20-letnico obnove lastne prodajne službe. Pred petimi leti, ko je Peko praznoval 60-letnico svojega delovanja, so ugotovili, da so v skladih jugoslovanske čevlarske industrije udeleženi s 6,5 odstotka, medtem ko se je lani ta njihova udeležba povečala na 22 odstotkov.

OD LETA 1964 — 152 % POVEČANJE DOHODKA

Najbrž nam ni triba naštevati, da je Peko, kot vse ostale tovarne, na svojem začetku razpolagal z dosti manjšim dohodkom in proizvodnjo kot danes, pa vendar nam rast nekega kolektiva najbolj pokažejo primerjave proizvodnje iz preteklih let in današnjega položaja. Leta 1964 je celotni dohodek tovarne in njene prodajne službe znašal 6,4 milijarde S din, leta 1965 — 9,7 milijarde S din, 1966 — 11,4 milijarde, predlani 13,4 in 1968 že 16,1 milijarde S din. Lani je celotni dohodek Peka pomenil v celotnem dohodku panoge v naši državi okoli 15 odstotkov.

Vsi ti rezultati pa niso odsev samo povečanih investicij za modernizacijo strojne opreme, temveč predvsem povečane produktivnosti zaposlenih. To se najbolj kaže v povečanju netoprodukta na zaposlenega, ki je leta 1967 dosegel 3,8 milijona S din na zaposlenega, medtem ko je bilo poprečje v slovenski industriji 2,3 milijona S din.

Sploh pa lahko za lansko — jubilejno — leto trdimo, da je Peko dosegel nadpovprečne rezultate. Tako so plan blagovnega prometa po vrednosti presegli za 25,5 odstotka, v primerjavi s predlanskim letom pa za 32 odstotkov oziroma v poprečju na zaposlenega za 25 odstotkov.

LETOS ZA 2.470.000 DOLARJEV IZVOZA

Ob dosedanjih rezultatih ne gre pozabiti tudi letošnjih proizvodnih načrtov. Ti predvidevajo 15-odstotno povečanje proizvodnje, 18,5-odstotno povečanje celotnega dohodka in povečanje izvoza za 12 odstotkov. Prodaja Pekovih izdelkov bo tudi letos usmerjena v dve smeri — prek lastne prodajne mreže na domači trg in neposredno ter prek izvoznikov na tuja tržišča. Medtem ko j. za domači trg letos namenjenih 1.260.000 parov obutve — 180.000 parov več kot lani, pa bodo na tuja tržišča izvozili 622.000 parov čevljev v vrednosti 2.470.000 dolarjev.

PRVA TRGOVINA ZE LETA 1921

V začetku smo omenili, da je Peko poleg 65-letnice obstoja proslavil tudi 20-letnico obnove prodajne službe. Zanimivi so podatki, da je Peko že leta 1921 odprl svojo trgovino z obutvijo v Ljubljani, štiri leta kasneje pa še trgovini v Zagrebu in Beogradu. Leta 1927 so odprli še eno trgovino v Ljubljani in v Skopju. Tako je imel Peko leta 1929 že devet svojih trgovin zunaj Tržiča. Pri odpiranju svojih prodajalnih obutve so bili že na začetku usmerjeni v velika trgovska središča. Te usmeritve se drže še danes, kar nam zlasti potrjuje dejstvo, da ima Peko že 100 svojih prodajal po vsej naši državi.

Ob tem bežnem preletu jubilejnega leta tržiških čevljarjev ne gre pozabiti tudi na številne jubilate, ki so jih v soboto nagradili s praktičnimi darili. Kar 166 slavlencev je dobilo nagrade, »najmlajši« je imel 20 let delovne dobe v Peku, »najstarejši« pa 42 let.

Vilj G.

Kaj vpliva na znižanje davkov za obrtnike?

Odlok o prispevkih in davkih občanov občine Jesenice predvideva vrsto olajšav za obrtnike. Na višino olajšave vpliva starost obrtnika, lokacija obrtne delavnice, širina obrtne dejavnosti ipd.

V jeseniški občini je določena olajšava zavezancev prispevkov od obrtne dejavnosti in to od 30 do 60 odstotkov za moške stare nad 65 let in za ženske stare nad 60 let.

Novo določilo v odloku je tudi, da se zavezanec, stari nad 70 let, ki sami brez pomoči drugih, opravljajo obrtno ali drugo dejavnost, prispevek sploh ne odmeri.

V odloku je tudi nova olajšava v obliki znižanja prispevka za 20 do 50 odstotkov zaradi okolnosti, ki negativno vplivajo na doseganje dohodka kot so: slaba lokacija obrtne delavnice, večja oddaljenost od mesta in večjih središč, slaba opremljenost obrtne delavnice, neprimerni prostori in podobno. Za 10 do 30 odstotkov se prizna olajšava zavezanecem naslednjih obrtnih skupin, kovaštvo, urarstvo, ključavničarstvo, kleparstvo, tapetništvo, mizarstvo, kolarstvo, krojaštvo, šiviljstvo, čevljarstvo, sedlarstvo, vrtinarstvo, steklarstvo, pleskar-

stvo, obrtne osebe in druge storitve.

Po pavšalni letni osnovi plačujejo prispevek od obrtnih dejavnosti zavezanci, ki samostojno in trajno opravljajo obrtne storitve in pri katerih celotni letni dohodek po odbitku stroškov ne presega 15.000 din, in če ne zaslužijo delovne sile.

Prispevek od obrtne dejavnosti v pavšalnem letnem znesku se določijo tudi osebam, ki opravljajo obrtno ali druge gospodarske dejavnosti v manjšem obsegu, pri čemur ne ali brez stalnega poslovnega mesta, zlasti vaskim obrtnikom in gostilničarjem, ki se pretežno ukvarjajo s kmetijstvom, obrtno ali drugo gospodarsko dejavnost pa opravljajo le postransko ali občasno.

Prispevek od obrtnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo tudi osebe, ki se ukvarjajo z obrtnimi storitvami za neposrednega naročnika kot s postranskim poklicem v naslednjih dejavnostih: kovaštvo, ključavničarstvo, kleparstvo, kovnostrugarstvo, urarstvo, avtokleparstvo, brusaštvo, polirstvo, kolarstvo, mizarstvo, tapetništvo, krojaštvo, šiviljstvo, pletilstvo, šivanje perila, čevljarstvo, sedlarstvo in jermenarstvo, popraviljanje nogavic, zidarstvo, tesarstvo, krovstvo, parketarstvo, soboslikarstvo, pečarstvo, rezanje stekla, pranje in likanje, fotografiranje, čiščenje oken, čiščenje in mazanje vozil in žaganje drv.

Navedenim obrtnikom višino prispevka v letnem pavšalnem znesku določijo pristojni občinski upravni organ v višini od 200 do 2000 din.

Poslovne knjige morajo voditi zavezanci prispevka od obrtne dejavnosti, ki se jim odmerja prispevek po dejanskem osebnem dohodku, če so v preteklem letu imeli več kot 15.000 din prispevne osnove, oziroma če se predvideva, da bodo v tekočem letu dosegli tolikšno prispevno osnovo.

Ne glede na to pa morajo vsi samostojni gostinci voditi knjigo evidence o nabavi in prodaji alkoholnih pijač, vsi prevozniki s tovornimi avtomobili pa knjigo o opravljenem prometu.

J. Vidic

KMETIJSKA ZADRUGA ŠKOFJA LOKA

odda v najem POSLOVNE PROSTORE

v pritličju zadrugnega doma v Zmincu. Prostori so primerni za skladišče ali za obrtno delavnico.

Program otroškega varstva

Temeljna izobraževalna skupnost Kamnik je izdelala program organizacije otroškega varstva v občini Kamnik. Program izhaja iz ugotovitve, da je otroško varstvo zelo pomemben člen našega gospodarskega in družbenega razvoja. Zato bo temeljna izobraževalna skupnost skupno z občinsko skupščino Kamnik, delovnimi organizacijami in družbenopolitičnimi organizacijami skrbela za načrtni razvoj tega področja družbene dejavnosti.

S programom se v Kamniku uresničuje načrtna družbena skrb za otroke in družbeno upravljanje s sredstvi, namenjenimi otroškemu varstvu. V občini sta sedaj dve vzgojno-varstveni ustanovi: otroški vrtec Antona Medveda za predšolske otroke, ki lahko sprejme 120 otrok, in dijaški dom, ki ima prostora za 70 otrok, ki obiskujejo osnovne šole ter 30 gojencev v internatu. Ustanovi sta sedaj prezasedeni, saj imajo v vrtcu 11 otrok, v dijaškem domu pa 8 otrok več kot so njihove zmogljivosti. Vendar v obeh pričakujejo, da se bo število še povečalo.

Temeljna izobraževalna skupnost nima zbranih po-

datkov, ki bi rabili za izdelavo perspektivnega programa razvoja otroške-varstvenih ustanov. Občinski sindikalni svet, občinska skupščina in temeljna izobraževalna skupnost bodo zato ob koncu januarja pripravili anketo, na katero bodo odgovarjala vsa gospodinjstva v občini. Tako bo mogoče ugotoviti, kakšne so potrebe na tem področju. Pri anketiranju okoli 6000 (šest tisoč) gospodinjstev bodo pomagali študenti občinske skupščine.

Varstveni ustanovi sta opravili nekatera investicijska dela, katerih namen je predvsem modernizacija in razširitev. Vendar bo v bodoče nujno potrebno vlagati še večja sredstva v to področje. Prvenstveno bo treba rešiti problem varstva otrok med prvim in drugim letom starosti, ki jih v Kamniku ne sprejema nobena varstvena ustanova.

Višina prispevka staršev, ki ga dajejo za varstvo svojih otrok, ni pretirana. V vrtcu plačujejo 100 N din, v dijaškem domu pa od 100 do 150 N din. Višina prispevka je odvisna od starosti otrok in gmotnih razmer.

-jan

Ob 65-letnici tržiškega Peka so na slavnostnem zasedanju podelili 166 zaposlenim priznanja za dolgoletno delo. Darilo je dobila tudi Jožefa Omejc, ki ima v Peku že 33 let delovne dobe. — Foto: F. Perdan

Te dni po svetu

PARIZ, 10. januarja — Na uradni obisk v Francijo je dopotoval predsednik izvršnega sveta Mika Špiljak. Na letališču Orly sta Špiljka pozdravila francoski premier de Murville in francoski zunanji minister Michel Debré.

STOCKHOLM, 10. januarja — Švedska je kot prva zahodnoevropska država priznala Severni Vietnam.

TOKIO, 10. januarja — Japonsko ministrstvo za kmetijstvo in gospodarstvo je sporočilo, da namerava povečati uvoz konservirane govedine iz Jugoslavije in tako uravnovesiti trgovinsko bilanco med državama.

HOUSTON, 11. januarja — Člani ameriške vesoljske ekipe, ki naj bi se spustila na Luno, so na tiskovni konferenci povedali, da bo prvi človek stopil na Luno julija ali pa avgusta in septembra.

SARAJEVO, 11. januarja — S plenarno sejo se je končal peti kongres ZK Bosne in Hercegovine. Novo izvoljeni centralni komite ZK BiH je na svoji prvi seji izvolil svojega predsednika Cvijetina Mijatovića, za sekretarja pa Nijaza Dizdarevića.

LONDON, 12. januarja — V Severni Irski se neredi in spopadi med rimokatolički in protestanti nadaljujejo. Poleg tega so se začela še protestna gibanja za osamosvojitve Irske.

LONDON, 12. januarja — Na konferenci britanske skupnosti narodov se je 23 delegacij izreklo proti britanski politiki do Rodezije. Nasploh pa je opaziti, da zadnja leta britanski Commonwealth vse bolj postaja prizorišče različnih razprav, ne pa organov, kjer naj bi sprejemali sklepe.

RABAT, 12. januarja — Med političnimi razgovori alžirskega predsednika Bumediene in maroškega kralja Hasana II. je Bumediene izjavil, da za arabske države ni druge poti, kot da se borijo proti Izraelu za svojo svobodo.

PRAGA, 12. januarja — Češkoslovaški tiskarski delavci nočejo tiskati novega partijskega glasila Tribuna, ker menijo, da vsebina članikov nasprotuje po januarskem razvoju in reformnim procesom v ČSSR.

TEL AVIV, 13. januarja — Izraelski krogi so zanikali vesti, da Izrael pripravlja napad na taborišča iraških čet v Jordaniji in na središča palestinskih komandsov.

SAIGON, 13. januarja — Južnovienamski režim je izrazil »obžalovanje«, ker je Švedska diplomatsko priznala Severni Vietnam.

Ljudje

Nenavadno živo je zadnje dni ob vzhodnih mejah Zvezne republike Nemčije. Ceste so zatrpane z najrazličnejšimi oklopnimi vozili, reka tankov in samohodnih topov se valji prot Grafenwöhru, pokrajini, kjer bodo konec tega meseca veliki manevri sil NATO pakta. Na avtostradi Karlsruhe — Stuttgart običajni motorizirani smrtniki skoraj nimajo kaj iskati.

Manevri te ali one strani so v zadnjih letih postali nekaj običajnega. Navadno rabijo preverjanju sposobnosti in pripravljenosti armad, ki morajo biti vsak čas nared za vojaško akcijo. Toda bližnji manevri pod šifro REFORGER I bodo še vse kaj drugega. Jasno je — kljub demantiju poveljstva atlantskega pakta — da pomenijo demonstracijo odločnosti in

Svarilo varšavski peterici

nepopustljivosti Zahoda, opozorilo silam varšavskega sporazuma ter nekakšen odgovor na lanskoletne češkoslovaške dogodke. O tem pričajo nekatera dejstva, ki jih ni moč spregledati.

Naivno bi bilo misliti, da so ameriški stratezi (le-ti imajo v vrhovih zahodne vojaške zveze glavno besedo) pri izbiri prostora upoštevali samo teren, ne pa tudi geografske lege. Vežbališče Grafenwöhr leži namreč tik ob češkoslovaški meji in le bori 50 kilometrov zahodno od črte, ki razdvaja obe Nemčiji. Grmenje topov, hrum letal ter vojni vrvež bodo zato slišali tudi onkraj »železne zaves«.

Druga značilnost manevrov so ameriške čete, ki jih nameravajo dovažati na bojišče naravnost iz ZDA. Zračni most, sestavljen iz velikih transportnih letal, ni sicer nič novega, vendar pa Ameri-

čani že vse od leta 1963, ko je zanimanje Pentagona za Evropo pričelo popuščati, niso izvedli česa podobnega. V štirinajstih dneh bo v Zvezno republiko Nemčijo prišlo 15.500 novih vojakov in 96 letal tipa Phantom. Vse to, pravijo poznavalci razmer, je le začetek uresničevanja nove strateške doktrine, katere glavni cilji so ojačati vojaške zmogljivosti NATO pakta in vzpodbuditi ravnotežje z Vzhodom, ki je bilo ob lanski agresiji na ČSSR porušeno.

Zahodno vojaško zvezo so Američani v zadnjih letih precej zapostavljali. Število njihovih čet na evropskih tleh se je vztrajno manjšalo, Washington in Pentagon sta svojo pozornost osredotočila na jugovzhodno Azijo. Šele avgustovski dogodki so pokazali, da atlantski pakt ne gre več slabiti, saj v sedanji obliki ne predstavlja zadost-

no protitež okrepljenim armadam petih vzhodnoevropskih držav. Dejstvo je, da NATO ni in tudi še lep čas ne bo sposoben česa podobnega, kot je bila invazija na Češkoslovaško.

Manevre, napovedane za 29. januar, moramo torej jemati kot grožnjo Kreninju, kot podkrepitev svarila, ki so ga ZDA poslale Sovjetski zvezi. Izpričali naj bi odločnost Zahoda postaviti se po robu osvajalskim težnjam nasprotnika. Hkrati pa Washington želi pomiriti banske generale, ki že nekaj let nazaj zaman bijejo plat zvonca, boječ se rastoče moči sil varšavskega pakta. Zal smo prisljeni zapisati, da je bil njih strah utemeljen. V evropskem kotlu se temperatura zopet dviga, ogenj pa so 21. avgusta lani podtaknili Sovjeti.

I. Guzelj

in dogodki

38 let dela v Peku

Pred dnevi je kolektiv tržiškega Peka proslavil 65-letnico svoje ustanovitve. Ob tej priložnosti so 166 zaposlenim, ki so dlje kot dvajset let v kolektivu, podelili priznanja za dolgoletno delo. Z namenom, da enega izmed 166 jubilarov zaprosim za kratek razgovor, sem se napotil v Peko. »Enega od jubilarov bi radi?« so me najprej z radovednostjo vprašali, vendar smo kmalu našli »skupen« jezik. Nekaj trenutkov kasneje sem že bil v prvem tovarniškem nadstropju. V enem izmed oddelkov so me predstavili Janezu Megliču, ki je že 38 let zaposlen v tej tržiški tovarni obutve.

»Ko sem leta 1930 prišel v Peko, je bila proizvodnja čevljev zelo majhna, zdi se mi, da le okoli 900 parov. O kakšni modernizirani ali mehanizirani proizvodnji še

ni bilo niti govora. To se je začelo šele po vojni. Vendar ni šlo vse gladko. Takoj po vojni smo imeli dosti dela, da smo spet dobili nazaj stroje, ki so jih Nemci ob umiku odveli s seboj. Leto po vojni smo začeli načrtno delati. Ustanovljene so bile posamezne skupine delavcev — brigade, ki so se vsak dan kosale med seboj. Vsak oddelek je imel prehodne zastavice, medtem ko smo prekoračitve plana zapisovali na grafikone, ki so viseli po stenah. Takrat sem bil 14-krat udarnik. Nekaj let sem bil tudi predsednik delavskega sveta in upravnega odbora.«

»Ali nam lahko poveste razliko med takratnim in današnjim samoupravljanjem?«

»Verjemite mi, da je bilo takratnim članom delavskega sveta ali upravnega odbora dosti težje kot danes. Za-

Organizator dela na domu Janez Meglič dela v tržiškem Peku že 38 let. Foto: F. Perdan

100 let kamniške Čitalnice

Z uprizoritvijo čitalniškega večera bodo Kamničani v petek zvečer slovesno počastili 100-letnico Narodne čitalnice v Kamniku. Slavnostni govor bo imel dr. Milan Orožen, ki je bil kot dijak in študent član kamniške Čitalnice. Na proslavi bo nastopilo tudi prvo slovensko pevsko društvo Lira iz Kamnika, samospeve pa bosta pela Marjan Novak in prof. Samo Vremšak. Po krajšem odmoru bo igralska družina kulturno-umetniškega društva iz Šmarce uprizorila šaloigro v dveh dejanjih Župan.

vig

kaj? Takrat še nismo bili povsem prepričani, da bo takšna oblika upravljanja res rodila takšne sadove kot danes. Manjkalo nam je tudi medsebojnega zaupanja in kar je najvažnejše, nismo bili tako poučeni, da bi o vseh zadevah najbolj pravilno odločali. Danes je bistveno drugače, več vemo in bolj si zaupamo.«

Preden smo se poslovili, nam je Janez Meglič še zapupal, da je bil najprej navadni delavec, potem mojster, nekaj let kasneje nadmojster, danes pa je organizator dela na domu. To delo na domu zaposli po njegovih besedah v sezoni tudi do 500 ljudi, medtem ko gre ta ročno izdelana obutev predvsem za izvoz.

V. Guček

9 metrov visoka kamnita goba v neki grapi pod vasjo Krn — Foto: Jaka Čop

Jaka Čop: Raj pod Triglavom

Pred leti je znani jeseniški planinec in fotoamater Jaka Čop izdal pri Državni založbi Slovenije v Ljubljani obsežno knjigo fotografij pod skupnim naslovom Svet pod Triglavom. Knjiga, ki je izšla v nakladi 10.000 izvodov, od tega 8000 s slovenskimi podnaslovi in podpisi k posameznim fotografijam, po 1000 pa v nemškem in angleškem jeziku, je bila takoj po izidu razprodana.

V začetku februarja pa bo pri isti založbi izšla že druga knjiga, kateri je avtor dal naslov Raj pod Triglavom in je nekakšno nadaljevanje prve, saj se je Čop tudi to pot podal na vrhove Julijcev in Karavank, v tihe in samotne hribovske vasi, med sloke breze, zasnežene trentarske poti, v razriti in obrazdani svet pri Sedmerih jezerih, med viharne in v prelepi bohinjski kot.

S svojimi fotografijami je Jaka Čop sodeloval pri opremitvi nešteti knjig, na razstavah umetniške fotografije tako doma kot v tujini. Ni dolgo tega, ko je na mednarodni razstavi v Beogradu prejel prvo nagrado, Planinski savez Jugoslavije pa ga je kot najboljšega fotoamaterja v državi odlikoval z zlato divjo kozo.

»Tako, po izidu prve knjige sem napravil načrt za

drugo, ki bi se s prvo vsebinsko dopolnjevala. Pripravil sem fotografije zanimivih, še nepoznatih in nikoli fotografiranih predelov gorenjskih in primorskih gora, motive iz kmečkega življenja, nenavadne, edinstvene in hkrati čudovite igre narave, ki je včasih surova, nepristopna in neumljena. 35 let sem že navdušen hribolazec in nedvomno mi je to v veliko pomoč pri mojem delu. Pozimi in poleti sem bil najšrečnejši prav v gorah. Počasi sem spoznaval ta svet, kajti prisluhnil sem življenju v naravi in polagoma odkrival njene skrivnosti. Moral sem iskati, slikati in spet iskati. Posamezni motiv, ki se mi je zdel še posebno zanimiv in privlačen, sem slikal tudi po večkrat, saj sem le tako lahko izbral pravo, najboljšo fotografijo. Pri delu sem se velikokrat zanašal tudi na srečo, kajti tudi narava se nam ni vedno pripravljena pokazati v taki luči, kakršno si želimo.«

Knjiga je razdeljena na sedem poglavij in obsega Predgorje in Karavanke, Bohinjski kot in Baško grapo s Krnom, Kamniške Alpe in Koritnico, Planico, Vršič in Krnico, Martuljko vo skupino ter Krmo, Kot in Vrata. Vrhovi, doline in kotline so slikane v snežni

odeji, lesku toplega pomladnega sonca, v spokojnem mraku prihajajoče noči ali pa v zatišju pred viharjem in nevihto. Gora, ta čudoviti stvor narave popolnoma zaživi šele tedaj, ko se odene v tisoč meglic in oblakov, ki ji dajejo čar vznemirljivosti in nedosegljivosti.

Raj pod Triglavom je knjiga, ki bo ljubiteljem gora odkrila premnoge zanimivosti, o katerih niso slišali še nikoli, ali pa jih pot še ni vodila v tiste kraje, kjer se nahajajo. Samo navdušen planinec, ki gore ljubi in obožuje, ve za njene skrivnosti.

»V neki grapi pod vasjo Krn sem nekega dne naletel na čudovit prizor — na devet metrov visoko kamnito gobo. Nastala je tako, da je na ledenik priletela skala, ledenik pa je počasi kopnel in ostala je ogromna ledeniška goba. Se nikoli nisem nalezl na kaj tako zanimivega in edinstvenega.«

Sto fotografij, vezanih v lepo knjigo in opremljenih s podnaslovi v treh jezikih, je brez dvoma bogat prispevek v zakladnico slovenske knjige. Raj pod Triglavom čudovito živnosti. Prav gotovo bo darilo ne samo nam, Slovencem, ampak vsem našim izseljencem in ljubiteljem slovenskih gora. D. Sedej

Priprave na obletnico

Igralska družina DPD Svobode Predoslje bo praznovala v letošnji igralski sezoni 60-letnico. Ze v lanskem novembru so se odločili za prireditve, ki bodo februarja. Za obletnico prosvetnega delovanja nameravajo pripraviti slavnostno akademijo. Na njej bo nastopal moški pevski zbor iz Britofa, Kokrice, Predoselj ter recitator ljubljanske drame Janez Rohaček. Na akademiji bodo podelili priznanja.

Razen akademije pa pripravljajo še zabavni program ansambla Mihe Dovžana, tekmovanje v streljanju, namiznem tenisu, podelitev priznanj in diplom, popoldanske kino predstave za otroke in večerne za odrasle, gledališko predstavo, nastop glasbene šole Kranj in folklorne skupine iz Preddvora, osnovna šola Predoslje pa pripravlja tekmovanje za Prešernovo bralno značko, recitacije in nastop pevskega zbora. 8. februarja bo koncert UPZ Stane Žagar, v nedeljo pa bodo ponovili Veroniko Deseniško. Ze v lanskem decembru so naštudirali otroško igro Pogumni Tonček. Režiral jo je Čuda Tone. Z njo so se predstavili v zadnjih dneh decembra, nastopati pa nameravajo tudi na drugih odrih.

Tov. Lado Krmec iz Britofa pa režira Veroniko Deseniško. O uspehu še težko govorimo, vendarle moramo pripomniti, da je zasedba dobra. Večina igralcev, ki bo nastopala tudi tokrat, je tista, ki jo poznamo z lanske uprizoritve Rokovnjačev. Ti so kar 25-krat nastopili pred polno dvorano.

Društvo je pred časom nabavilo zastor, nekaj zaves in kupilo nove stole za dvorano. S. Bučan

Ze od leta 1946 deluje na Jesenicah knjižnica. Od prejšnjih predvojnih knjižnic na Jesenicah in v okolici je prevzela bolj skromno dediščino, zato so se takratni in sedanji knjižničarji morali pošteno potruditi, da so čimprej in čimceneje nabavili vsaj najboljše, predvsem klasična dela iz naše in svetovne književnosti.

Tovariš HUDNIK, dolgoletni knjižničar v ljudski knjižnici na Jesenicah nam je prijazno odgovoril na nekaj vprašanj.

»Koliko knjig ima vaša knjižnica?«

— Jeseniška knjižnica s podružnicama na Koroški Beli in na Hrušici ima okrog 40.000 knjig, od tega 10 % s poljudnoznanstveno literaturo in 90 % leposlovja. Večja in bolj obiskana podružnica na Koroški Beli razpolaga s 6700 knjigami, podružnica na Hrušici pa s 1200 knjigami. Pri nas imamo v oddelku za odrasle 20.000 knjig, v pionirski knjižnici pa 5400 knjig.

»Koliko knjig odkupite na leto?«

— Vse do lanskega leta smo redno odkupili vsaj 1500 knjig na leto. Veliko je k temu prispevala železarna Jesenice, saj nam je 1967. leta pomagala z 20.000 N din. Tako smo lahko nakupili vse knjige, ki so se pojavile na našem knjižnem trgu. Lansko leto pa zaradi pomanjkanja denarnih sredstev nismo mogli kupiti prav nobene nove knjige, razen seveda knjižnih zbirk, ki jih mi smo mogli odpovedati. Tako smo kljub vsemu obogatili našo knjižnico s 500 knjigami knjižnih zbirk.

»In kakšen je bil obisk v prejšnjem letu?«

— Naše denarne težave

in seveda s tem tudi malo novih knjig je precej vplivalo tudi na število članov, ki se je predvsem v lanskem letu precej zmanjšalo. Toda kljub temu imamo okrog 6900 mladih in 4000 odraslih obiskovalcev.

Mladina, predvsem srednješolska, je v večini. Med srednješolci je največ dijakov gimnazije, srednjetehtične, metalurške in drugih šol, med starejšimi pa prevladujejo upokojeanci, delavci, uslužbenci in intelektualci. Presenetljivo za knjižničarja je, da so intelektualci v manjšini. Toda ker so Jesenice industrijsko mesto in so delavci v večini, drugačnega rezultata skoraj ne moremo pričakovati.

»Kako je z izposojevalnino?«

— Dolgo časa smo imeli tak način plačevanja, da smo za knjigo, izposojeno za 14 dni, zahtevali 3 % od vrednosti same knjige. Zadnja leta pa obiskovalci dobe knjižico, za katero plačajo 10 novih dinarjev in si nanjo lahko izposodijo določeno število knjig in to ne glede na vrednost posameznih knjig. S tem smo prišli na cenejši in primernejši način izposojevanja.

»In kaj ljudje najraje bere?«

— Natančnega odgovora vam žal ne morem povedati, kajti veliko mladine si izposodi tuja in domača literarna in druga dela le zaradi obveznega šolskega čtiva. Morda je še najbolj brana Angelika, pa tudi to je precej relativno, kajti Angelika ima več zvezkov. Odrasli obiskovalci pa najraje segajo po delih iz starejše slovenske in svetovne literature.

D. Sedej

Nevarnosti onesnaženega zraka

Civilizacija je pravzaprav dvorezen meč. V tenak sloj zraka, ki obdaja našo zemljo, bruha dan za dnev dimniki in izpušne cevi na milijone ton prašnih delcev in kemičnih, zdravju škodljivih spojin, ki nastajajo pri izogrevanju. Točnih podatkov o tem, koliko ljudi umre prav zaradi škodljivega delovanja onesnaženega zraka na naša dihalna, pljuča, kožo, oči in drugo ni. Dokazano pa je, da nastaja večina dihalnih obolenj prav zaradi škodljivih delcev v zraku. Neprestano rastejo obolenja za rakom na pljučih in to predvsem v industrijskih deželah. Ob posebnih vremenskih razmerah, na primer ob brezveterju in megli imajo velike težave z dihanjem astmatiki, srčni bolniki in drugi. Ni redko — tako kot se je zgodilo pred dvema letoma v New Yorku, ko je med tridnevno meglo umrlo 168 ljudi — da se zdravje takih bolnikov katastrofalno poslabša.

Škoda pa se ne kaže samo na človekovem zdravju, pač pa tudi na rastlinah in živalih. V okolici svinčenih rudnikov v Mežici so našli poginulo divjačino, ki je uživala s svinčnimi spojinami obusto rastlinje.

S problemom onesnaženega zraka in njegovimi škodljivimi posledicami se danes srečujejo vse industrializirane dežele. Zdravju škodljive velike koncentracije strupe-

nih snovi v zraku se ne kopičijo samo v industrijskih bazenih, ki so navadno oddaljeni od velikih mest, pač pa tudi v velikih mestih samih. Promet je v nekaterih deželah dosegel že tako stopnjo, da ga krivijo kot glavnega povzročitelja onesnaženega zraka. V Rimu je na primer profesor Del Vecchio odkril, da je zveza med avtomobilskimi izpušnimi plini in pa pljučnim rakom.

V nekaterih deželah, na primer v Ameriki, imajo sekretarji za zdravstvo pravico ustaviti ves promet, če so na ulicah ugotovili previsoko koncentracijo škodljivih plinov v zraku. Ko so vozniki morali vstaviti v svoje avtomobile posebne naprave, ki so zmanjševale koncentracijo plinov, se je izkazalo, da so že po 3000 kilometrih neučinkovite. Lani so tudi v Ljubljani uvedli podoben poskus. Avtobusi, ki jim pravi Martin Krpan, nimajo izpušne cevi na spodnji levi strani, pač pa na strehi. Na sredi izpušne cevi je vgrajena tudi naprava, ki pline pomeša z zrakom in s tem zmanjša preveliko koncentracijo.

Ob praktični nemoči zaustaviti avtomobilizem, se slišijo glasovi, da bi uvedli električne avtomobile, kar je sicer stvar bodočnosti. Čisto resni znanstveniki pa so prišli celo na misel, da bi spet začeli voziti avtomobili na parni pogon, da bi se tako izognili visokim koncentracijam ogljikovega monoksida v zraku.

Nekateri strokovnjaki predvidevajo, da bo prihodnje stoletje zemeljsko ozračje tako zastrupljeno, če bo sta prebivalstvo in pa tehnologija naraščala v sedanjem tempu, da bo ogroženo življenje na našem planetu. Nekateri države se tega že zavedajo. Zakoni o varstvu zraka pred onesnaženjem (imamo ga tudi pri nas) določajo dovoljene koncentracije monoksida in žveplovih plinov v ozračju, število prašnih delcev in podobno. S po-

skusi, da bi zadržali žveplove spojine, ki so uhajale v dimnik na prosto, so ugotovili, da se povrne cena za namestitve dragih filtrov s količino žvepla, ki ga tako pridobijo. Cistilne naprave pa so zelo drage. Zato nekatere industrije raje plačujejo kazni, kot pa da bi namestili filtre, saj je to neprimerno ceneje.

Lani so v Ljubljani strokovnjaki, ki se ukvarjajo s tem področjem, pritisnili na zvonec za alarm. Res da včasih koncentracije žveplovega dioksida močno presega dovoljeno stopnjo, vendar proti večji nevarnosti zaradi ostankov izogrevanja kurilnega olja in nafte. Ti sajasti delci se z znano ljubljansko meglo lahko povežejo v nevni smog, ki je, kot vemo, londonska značilnost. V nekaterih angleških mestih so učinkovito odpravili onesnaženje zraka, ko so ugotovili glavnega povzročitelja. To so bila neprimerna hišna kurišča. Z vstavljanjem filtrov v dimnike se je čistoča zraka precej poboljšala.

Na istem kot nekatera druga industrijska središča po svetu so tudi nekatera jugoslovanska mesta. Pred kratkim smo brali o vznemirljivih številkah prašnih delcev v zraku, ki ga dihaajo Sarajevčani. Podobne težave imajo že dlje časa v Zenici, saj tam dnevno pade do ene tone prahu na kvadratni kilometer. Iz dimnikov v Trepči odplava dnevno okoli 35 ton prašnih delcev, od tega

je kar okoli 13 ton žveplovega dioksida. V Boru prihaja dnevno v zrak okoli poltretja tona bakra. Naštevati bi lahko še in še. V Sloveniji so na najslabšem Celjani, saj tam znašajo dnevne koncentracije žveplovega dioksida v zraku do 9 mg na kubični meter, medtem ko je dovoljena koncentracija le od 0,15 do 0,50 mg na kubični meter.

Ljudem, ki dihaajo umazan mestni zrak, je že zdavnaj prešlo v navado, da ob prostih dneh zbeže iz mesta v hribe. Od tam lahko opazujejo, kako rjava megla pokriva njihova naselja. Aerosol, to je mešanica prahu in plinov, se na primer vleče z Jesenic tja do Podnarta, če pa gledamo s Kravca proti jugu, pa rjava megla napolnjuje vso ljubljansko kotlino tja do Kamniških Alp. Gorenjska je pri tem nekoliko na boljšem, saj tu piha stalen veter, ki redči umazanijo v zraku, medtem ko za ljubljansko kotlino to ne velja.

Kaj storiti? Če se bela srajca umaže prej kot v enem dnevu, to še ni tako

strašno, jo pač operemo. Ker pa se škodljivost onesnaženega zraka pozna tudi pri zdravju ljudi in na povzročeni gospodarski škodi, je rešitev pač v čistilnih napravah. Te pa so strašansko drage. Jeseniška železarna se je že lani dogovarjala z nekim nemškim proizvajalcem, da bi z električnimi filtri lovili prašne delce. Vendar pa so podpis pogodbe odložili zaradi težjega gospodarskega položaja, v katerem se je železarna znašla. Naj omenimo, da bi samo en filter stal približno 900.000 mark, potrebovali pa bi dva do tri.

Vsekakor bodo tovarne, ki najbolj »prispevajo« k umazanemu zraku, morale čez kakih pet do deset let obvezno imeti čistilne naprave. Dimniki bi morali biti dovolj visoki, tovarne pa locirane tako, da bi veter ne nosil dima proti naseljem. Vsekakor bi ta problem, ki postaja v svetu in pri nas vse večji, odpravili z uporabo brezdimnih goriv, uvajanjem drugih energetskih virov in z najbolj sodobno tehnologijo.

L. Mencinger

SZDL o volitvah

Danes (torek) je bil v Radovljici sestanek predsednikov občinskih konferenc SZDL Gorenjske. Na sestanku, ki mu je med drugimi prisostvoval tudi Franc Kimovec — Ziga, član predsedstva republiške konference SZDL Slovenije, so govorili o volitvah poslancev zvezne skupščine, o volilnih programih v posameznih občinah in o uskladitvi medobčinskega in občinskih volilnih pravilnikov.

V soboto dopoldne je predsednik jeseniške občinske skupščine Franc Zvan na cesti maršala Tita na Jesenicah odprl novo trgovino Modnih oblačil iz Ljubljane. V krajšem otvoritvenem nagovoru je poudaril, da je nova trgovina že dvajseta po vrsti v zadnjih treh letih. Nova trgovina ima 60 kvadratnih metrov prodajne površine, v njej pa bodo prodajali vso moško, žensko in otroško konfekcijo, poleg tega pa še pletenine, moško in žensko perilo, dežnike ter usnjeno galanterijo. (vlg) — Foto: F. Perdan

Franc Puhar direktor Jelovice

Prejšnji ponedeljek (6. januarja) je bil za novega direktorja Lesne industrije Jelovice v Škofji Loki imenovan Franc Puhar-Aci. Tovariš Puhar je v zadnjih 11 letih opravljal različne družbene in politične funkcije v zvezi, republiki in občini. Ko smo ga pred dnevi poprašali, zakaj se je odločil za takšno delo v prihodnje, nam je povedal, da ta odločitev pomeni vrnitev v gospodarsko dejavnost, v kateri je že delal. Menimo, da bo v prihodnje z znanjem in bogatimi gospodarskimi, družbenimi in političnimi izkušnjami uspešno nadaljeval delo. A. Ž.

23.

Newall ga je pogledal po strani. »Ne, temveč v Scotland Yard.« je dejal. Opazil je, kako se je možak ob njem stresel. Nekaj časa je vladal molk, potem pa se je Coleman spet oglasil. »Saj Scotland ni pristojen za hazardne igre!«

Newall ga je mirno opazoval od strani. »Kdo pa vam je rekel, da smo vas prijeli zaradi hazardiranja?« Njegov glas je zvenel mrzlo in strogo, tako da je Coleman, ki je ta uradni ton dobro poznal iz prejšnjih srečanj s policijo, preplašen povsili glavo in na vsej poti do Scotland Yarda ni črnil besedice več. Ko so prispeli v Scotland Yard, je prišel Newall ujetnika za roko, ki se je pod tem krepkim prijemom kar zdrnil. »Predstavil vas bom zdaj višjemu inspektorju Flaggu.« je dejal Newall, in svetujem vam resno, obnašajte se kot v najfinjšem salonu, kajti šef je sila zamrljiv in nima nič kaj rad nesramno predrznih odgovorov.«

Višji inspektor Flagg je stoloval za svojo pisalno mizo, s cigareto v ustih in nejevoljno gledal predse.

»Na, končno ste se le vrnili, Newall. Mislim sem že, da bo tudi vas treba črtati iz seznama uradnikov Scotland Yarda.« Jaz pa naj prečujem tu vse noči in to v mojih letih...«

Coleman je stopil korak naprej. »Slišite zdaj je pa vse skupaj že preneumno. Zahtevam...«

Višji inspektor mu je prvi krat privoščil pogled. »Le lepo počasi, Trigger.« je dejal hladno in možak je ostrmel. »Trigger? Moje ime je Coleman, Norman Coleman.«

Flagg je zaničljivo zamahnil z roko. »Vaše ime je Mac Grath.« je renčal neprijazno in preden bom opravil z vami, bo ostal od vas samo kupček nesreče. Ali ste ga pregledali, Newall?«

Newall je kot v obrambo dvignil roko. »Niti dotaknil se ga nisem.« je dejal. Višji inspektor se je obrnil h Colemanu: »Je to res?« V Colemanovih očeh se je posvetilo. »Res!«

Potem pa ga preiščite zdaj!« je ukazal Flagg in Copping, ki je do zdaj stal v ozadju, se je lotil posla z očividnim navdušenjem in s spretnostjo, ki je kazala na večletno prakso. Iz enega izmed Mac Grathovih žepov je

privlekel na dan majhno pištolo. »Kaj pa je to, Mr. Flagg? Orožje?«

Mac Grath ni niti za trenutek izgubil živcev. Le njegove veke so lahko trzile in za njimi je v zelenakstih očeh zagorel zahrbtn plamen. Potem je siknil kletev skozi zobe. »To je podtikanje! Nikoli ne nosim s seboj orožja in te pištole nisem še nikoli videl. To ste mi skrivaj vlačili v žep, ko ste me tiščali v avto. Zdaj sem se domislil, da ste se obregnili obme. Če bi se bil tega domislil prej, bi bili nekaj doživeli!«

»No, zdaj pa jeziki za zobe, Mac Grath! Našli smo pri vas strelno orožje in zdaj se skušate izvleči iz zagate na tak bedast način! Če verjamete, da boste to lahko natvezili sodniku, potem res niste pri zdravi pameti. Za to boste dobili dve leti in nato vas bodo navdušeno pognali čez mejo.« Pomel si je debele roke in pokimal Coppingu. »To je vse, Copping, zdaj lahko greste. Newall in jaz pa bova še naprej skrbela za tega gospoda.«

»Da, Sir.« je dejal v službenem tonu Copping in odšel. Mac Grath je stisnil ustnice v ozko, trdo črto. »Zdaj imam pa res dovolj

tega cirkusa, Flagg. Prijeli ste me pri Leitmannu, prav, hazardiranje je prepovedano. Pripravljen sem plačati svojo kazen kot vsi drugi, za preiti pa me zaradi tega ne morete.«

Flagg ga je s kislim obrazom gledal. »Kako to, da vas ne morem zapreti?«

»Zakoni...«

Flagg se je zasmeljal. »Pa ravno vi se sklicujete na zakon, ravno vi, haha! Že dolgo vas opazujem. Stanujete v Metropoli in že samo to mora biti precej drago. Toda ne glede na to ste tudi sicer zelo sumljiv, kajti tam nekje — že veste, kje — imajo o vas tako dolgo listo kazni, ki ste jih že odsedeli, da bi jih ne spravil na največjo polo papirja. Pa še to čemu pa nosite s seboj orožje?«

Mac Grath je zaskrbljeno vstrajal: »Zahtevam kazenskega zagovornika!«

Na Flaggov obraz je šinil zloben nasmeh. »Seveda, kazenskega zagovornika, kajpa! Lahko si mislim, kaj namestite, toda povem vam, da bom napel vse sile da vas spravim vsaj za dve leti v luknjo! Odvedite ga, seržant, in pošljite ga na Albany Street, tam že čakajo nanj!«

»Kar naravnost, Mr. Grath.« ga je vljudo povabil s seboj in ga peljal do vrat, kjer ga je oddal v roke krepkemu stražniku, ki ga je pozval, naj stegne roki. Naslednji hip so njegova zapestja že objele spone in Mac Grath si niti ni upal ugovarjati, tako mrk je bil stražnikov obraz.

Ko so ujetika odpeljali, se je Flagg zamišljeno naslonil nazaj v svojem naslonjaču. »Dva krepka moža mu dajte za spremstvo, Newall. Jutri ga bodo sicer s kavčijo spet spravili iz zaporja, toda prijavite ga zaradi nedovoljene nošnje orožja!« je dejal zadovoljeno.

Newalla je to nekoliko presenetilo. »Ne verjamem, da bi s tem uspeli, Mr. Flagg.«

Flagg pa se je prekanjeno nasmeljal. »To tudi ni treba! Tolpa Sov zelo malo ceni člane, ki so zaradi takih obtožb imeli opraviti s sodiščem. Vrgli ga bodo iz svojih vrst. In če Sovi enkrat koga črtajo iz svojega seznama, potem črtani prav dobro ve, kaj to pomeni. Pazite dobro nanj, Newall! Fantiček bo prej spregovoril kot si mislimo, samo če bo — imel čas.«

Iz zgodovine železarstva v Kamni gorici (19)

Kamnogoriška farna cerkev stoji na hribu pod Drnovcem. K njej vodi 112 kamnitih stopnic. Cerkev je zelo velika, saj ima pet oltarjev. Svojevrstna posebnost je na velikem oltarju: sveta Trojica je namreč izdelana v dveh variantah, in sicer naslikana na platnu in izrezana iz lesa. Ob določeni priložnosti je v ospredju slika, ob drugih pa se ta umakne kipu. Oboje je leta 1860 izdelal slikar in kipar Janez Vurnik iz Radovljice. Cerkev ima tudi izredno lepe orgle, ki sta jih izdelala rojaka, brata Ignac in Janez Zupan; po vsej Sloveniji sta znana kot izvrstna izdelovalca orgel. Cerkvene klopi je leta 1874 izdelal Ignac Ažman, mizar iz Kroke. Na eni strani cerkve stoji župnišče, z gospodarskim poslopjem, na drugi pa nekdanja kaplanija in šola; ti dve sta skupaj pod eno streho. Cerkev so začeli zidati leta 1648, dograjena pa je bila leta 1652. Prve slike je v cerkvi naredil domači slikar Matevž Langus. Farovž je bil najprej v

vasi, in sicer v najvišji dvonadstropni hiši, ki ma hišno številko 36.

Cerkev je imela veliko posestva (mnogo njiv, travnikov in gozdov); to so ji zapustili v svojih oporokah farani. Rekli so, da so zapustili svoje zemljišče mašnim ustanovam. Te oporoke so običajno delali na sodišču. V oporoki si je darovalec izgovoril, da bo po njegovi smrti cerkev vsako leto opravila zanj in za njegove starše toliko in toliko maš.

Kamnogoriška cerkev je imela celo dve mesnici, ki jih je dajala v najem. Leta 1889 je cerkevno predstojništvo prodalo obe mesnici mesarju Ignacu Hrovatu za 350 goldinarjev.

V kamnogoriški fari je bil prvi krščen Gašper Toman, sin Simona Toman in Helene, in sicer 30. decembra 1751. Ko je Kamna gorica postala samostojna fara, so okrog cerkve uredili tudi pokopališče, kjer še danes pokopujejo vaščane. Ob cerkvi še stoji spomenik z naslednjim napisom: »Tukaj počiva

va prečastiti gospod Jernej Uršič, 41 let kamnogoriški fajmošter, rojen v Idriji 1784, po presvetlem cesarju Francu Jožefu I. s kronanim zlatim križem za pobožne zaslugе odlikovan. Živel je 76 let, bogu, cesarju, domovini in perjatlom zvest.«

Leta 1855 je razsajala v vasi kolera in župnik Uršič je neustrašeno hodil k bolnikom, jim pomagal, jih tolažil in za to je bil odlikovan.

Župnik Uršič je zelo rad sprejemal in pogostil študente. Dajal jim je prevajati nemške pesmarice v slovensčino in za najboljši prevod je študente nagradil z dvema tolarjema.

V vasi je bil največji praznik sv. Trojica. Na ta dan je bilo vedno vaško žegnjenje. To je bil velik sejamski dan. V Kamno gorico so takrat prišli ljudje tudi iz okoliških vasi. Sejem je bil za kratkatne čase zelo bogat. Postavljenih je bilo precej »štantov«, na katerih so prodajali različno blago, od »čajgastega« do domačega platna. Prodajali so tudi klubove, obutev itd. Domača »skidarja« sta prodajala tudi razno kmetijsko in gozdno

orodje, kot so cepini, sekire in drugo. Seveda pa je bilo tudi dosti drugega blaga. Zelo veliko je bilo na prodaj »malega kruhka«, ki so ga prinesle žene iz Dražgoš in okolice. Ob takih prilikah je šlo vse v denar, tudi lectovi srčki z različnimi napismi; te so fantje kupovali svojim izvoljenkam. Dekletom so fantje zelo radi kupovali tudi rute. Dekle je moralo ruti sama izbrati, vendar je bila takšna navada, da ruta ni bila lepa, če zanj ni bilo treba odšteti vsaj en goldinarja. Spominjam se, da so branjevci na ta račun služili lepe denarce. Fantu na primer ni bila všeč ruta za 80 krajcarjev, zato je zahteval tako za goldinar. Seveda mu je branjevec rad ustregel, čeprav je bila dražja ruta morda le po vzorcih nekoliko drugačna.

Ta veliki vaški praznik so začeli praznovati že v soboto, ki so jo imenovali »smajna sobota«. Žene in dekleta so bile zaposlene že od ranega jutra. Žene so doma pekle, dekleta pa so nesle svojim fantom v vigenje »puščjce«, ki so ga pustile na štokih, še prej pa so jih puščale na »panju«. Ko so fantje

tje prišli na delo, so seveda od veselja vriskali. Takšen fantov vrisk je bil obenem tudi obveza, da se bo prihodnji dan na sejm odrezal pred dekletom.

Velik praznik v vasi je bil tudi dan sv. Barbare, ki so jo častili rudarji, plavžarji, fužinarji, žebjarji in oglarji pa tudi drugi delavci. Tudi tega dne niso delali in v vasi je bil podoben sejem kot za sv. Trojico. Tudi na ta sejem so fantje peljali svoja dekleta in jim kupovali darila po njihovi želji. Drugače kot na prejšnjem sejmju je bilo le to, da so tokrat tudi dekleta povabila fante, naj pridejo na Štefanov dan na »potičico«. Ta dan pa so namesto »potičice« obdarovali fante s cigarami in cigaretami, povabile pa so jih tudi, naj malo posedijo. To pa je bila za fante velika čast, da so namreč lahko s svojo izvoljenko kramljali na njenem domu. Veliko pa je bilo tudi takšnih primerov, da starši niso marali hčerkinge izvoljenca, zato mu je moralo dekle skrivoma dati »potičico«.

Joža Varl st.
(Naprej prihodnjic)

Polica j je pobegn il

Pred božničnimi prazniki se je odpravil kuhar kaznilnice v ameriškem mestu Cummins po božičnih nakupih. Ker je kuhar tudi kaznjene, so mu seveda dali za spremstvo policaja. Čez nekaj ur pa je kuhar-kaznjene vznemirjeno telefoniral upravi kaznilnice, da je policaj pobegnil. Menda mu je bilo dosti mračne in puste jetnišnice.

Sirhan pred sodniki

Sedem mesecev po uboju senatorja Roberta Kennedyja se je v Los Angelesu začel sodni proces proti atentatorju Sirhanu Sirhanu. Državni tožilec zahteva za 24-letnega Jordanca smrt v plinski celici. Odvetniki, ki Sirhana branijo, bodo skušali dokazati, da je streljal v duševni neprištevnosti, kar bi mu »prineslo« le kakih pet let zaporja. Vsekakor pa je med drugim naloga sodišča, da ugotovi zakaj je Sirhan streljal na senatorja. Obravnava poteka v strogo zastraženi dvorani.

Solidno narejeno

Portugalski gradbeni nadzornik je kontroliral na novo zgrajene stavbe v Lizboni. Zdela se mu je, da so stavbe v redu, zato se je naslonil na eno izmed sten. Pa stavbe niso bile tako v redu, ker se je stena pod nadzornikovo težo porušila in še del stavbe zraven.

— Odgovori: dobim krznen plašč ali ne!

— Prav nič si ne prizadevaš! Pogled najinega sosedu...

Po fakirsko

Neki štirindvajsetletni Anglež je potolkel svetovni rekord, ko je dve uri in devetindeset minut zdržal na fakirski postelji, to

je, na okoli tisoč žeblih dolgih 15 centimetrov. Ko so ga vprašali, kako se počuti, je hrabro povedal: »Malo boli!«

Sibirija greje Evropo

Čeprav se malo čudno sliši, je vendarle res. Hladna sibirski obala ob Severnem morju bo sčasoma postala eden glavnih virov energije za ogrevanje večjega dela Evrope. V zadnjih letih so v severnih predelih odkrili praktično neizčrpne zaloge zemeljskega plina. Količino plina merijo kar v trilijonih kubičnih metrov. Zato Sovjetska zveza že pospešeno gradi ogromen plinovod, da bi lahko plin dostavljali potrošnikom tudi na drugi strani Urala.

Med večjimi evropskimi potrošniki sovjetskega plina je CSSR, v zadnjem času pa tečejo pogovori z vrsto drugih evropskih držav o prodaji sovjetskega plina. Najbolj

se zanimata za nakup plina Avstrija in Italija. Če bo pogodba podpisana, bomo lahko mirno rekli, da na primer Milano ogreva ledena Sibirija.

Naše prvenstvo

V zabavni glasbi smo slednjič le enkrat v dolgih letih dosegli prvo mesto v Evropi. Pred nekaj dnevi so namreč žrebali vrstni red pesmi na tekmovalju za pesem Evrope v Madridu. Naša pesem je dobila številko ena.

Miha Klinar: Mesta, ceste in razcestja Domovina III. DEL 192

»Višji so se zavzeli zanj. Višji, katerih glas seže vse do cesarskega prestola.« meri Lizika ljudi s pogledom, kakršnega so poznali pri pokojnem Kragulju, kadar je govoril o svojih zvezah z »visokimi« oblastmi. »Višji...«

»Nesrečna Lizika.« se dekle smili župniku, ki gleda v tla kakor grešnik, ko mu klepetava sestra pripoveduje o tem.

Vest se mu oglašja, da pozablja, s čim mu je pretil pokojni Kragulj.

In vest mu očita, da je s svojim prezirom mogočnega kmeta pripravil na tisto pot za dezertjerji, pa je nesrečnega starca usoda potem bridko udarila, da se je namesto za dezertjerji, ki jih je ovidil, srečal s svojima sinovima, zastraženima in zvezanima, kar ga je prav gotovo presenetilo, hudo presenetilo, saj bi ga drugače ne udarilo božje.

»Jaz sem ga poslal na tisto pot. Poslal s svojim prezirom.« si očita župnik in se zave, da niti z eno samo besedo ni pokaral faranov, ki so ob Kraguljevem pogrebu pokazali do pokojnika pravi nekrščanski prezir, kakršnega mrtvi ne zaslužijo, četudi so v življenju marsikomu storili zlo in krivico. »Smrt nas očisti in posvečuje z večnostjo! In mi nismo sodniki, da bi sodili, ker nas bo sodil Bog. On, samo on ima pravico, da nas sodi, a naša pravica je, da za mrtve molimo in jih spoštujemo kot pravičnike, v katere jih je posvetila Smrt, ki nas vse izenačuje... Tako je.« se čuti pred pokojnim Kraguljem krivega, nekrščanske krivega, saj je celo pri sami zadušnici, ki jo je maševal za pokojnikom, mislil na Kragulja s prezirom in, ko je molil Graduale, nalašč prešleč stavek iz sto enajstega psalma: In memoria aeterna erit justus, ker se mu je pri duši upiralo, da bi verz: V spominu večnem bo pravičnik, verz iz tega psalma veljal tudi za Kragulja, kakor velja za slehernika.

S kakšno pravico je to storil?

S kakšno pravico je izpustil iz predpisane molitve stavek, ki ga je doslej molil za slehernika, kadar je maševal za mir in pokoj pokojnikov.

Ni bil to greh, porojen iz njegovega še neprebolelega sovraštva do samopašnega kmeta, ki bi ga ne smel takrat pognati skozi vrata, marveč bi moral z duhovniško besedo vplivati nanj in ga pripraviti do spoznanja, da je sovraštvo večja slepota od resnične slepote, ker nam oslepi dušo, da ne vidimo več, ali je naše ravnanje krščansko, v skladu s krščansko pravičnostjo, usmiljenjem in ljubeznijo do bližnjega, do slehernega bližnjega, ali pa je krivično.

A kaj ko je bil takrat sam slep od prezira in besa, v katerega ga je pognal Kragulj s svojimi grožnjami in predrznostjo.

»Kri mi je pognal v glavo.« obžaluje, da je podlegel užaljenosti, ki ni bila nič drugega kakor ranjena nadutost vaškega župnika, v katerem morajo farani videti prvega in najvišjega človeka v fari, višjega kakor posvetna oblast, višjega in nedotakljivega. »Užaljenost je ljuljika, ki poganja iz semena nadutosti, je plod naše prevzetnosti, hčerka enega izmed sedmih naglavnih grehov. Da, grešil sem, grešil.« si govori. Videl je samo Kragulja s tiste črne strani, s kakršne je Kragulj gledal in meril sovaščane, ko so mu pokazali hrbet in mu dali vedeti, da kljub svojem bogastvu ni v njihovih očeh več prvi v vasi.

Tudi Kraguljev greh je pognal iz užaljene nadutosti.

Toda Kragulj ni bil duhovnik. Bil je človek, ki v skrbi za svoje gospodarstvo ne utedne razmišljati toliko o božjih postavah in grehu, kakor razmišlja dan za dnem on in se tako duhovno krepi, utrjuje kreposti svojega duha, pa je vseeno podlegel nadutosti in užaljenosti, pognal Kragulja čez prag župnišča in ga poslal...

Ne, te misli si niti v sebi ne upa izgovoriti do kraja.

»Bog vodi naša pota in ravnanja v skladu s svojo svetlo voljo in nameni.«

Zato ni njegova krivda, če se je Kragulj gnal s svojim sovraštvom do Uršičevih do smrti.

Tudi njega, župnika, je hotel zaplesti v to sovraštvo.

»Da, tudi mene.« podoživlja v sebi tisti večer.

Kragulj ga je užalil. Hudo užalil! Vseeno pa bi mu ne smel pokazati vrat. Ali se mu ni že tedaj oglašila vest, da ni ravnal prav in da bi moral starca poklicati nazaj in ga spametovati.

Vojna ni terjala samo žrtve njegovih dveh sinov, da sta morala na fronto, marveč je tepla vse.

In to celo bolj kakor Kraguljeva dva!

Drugi niso imeli take sreče, da bi bili vsa ta težka in krvava leta v zaledju.

In tudi Uršičev Jakob najbrž ni bil kriv, da sta Kraguljeva morala na fronto zaradi njegovega pobega, potem pa s fronte pobegnila in, ko so ju prijeli prav tako kakor Uršičevega ubežnika na samih domačih tleh, doživela nesrečo, za katero, vsaj tako govore ljudje, je morda kriv prav Kragulj, ki je šel takrat po feldžandarje, da bi ujeli Uršičevega mlajšega, ki se je baje takrat skrival na neki kmetiji pod Krnom.

»Kragulj sam je povzročil svojo tragedijo in tragedijo svojih sinov, pa tudi Lizikino, saj revica blede...«

Tako si govori župnik, da bi si pomiril vest.

»Da, Kragulj sam! Ubogi stari nesrečnik...«

»Pa saj me ne poslušaj.« opazi župnikovo zamišljenost sestra.

»Poslušam, poslušam.« se zdrzne župnik ob glasnejšem sestrim glas, čeprav ne ve, kaj mu je še pripovedovala. »Kraguljevi so nesrečni! Mi smo pa krivični do njiju in do pokojnika.«

»Če misliš, da sta bolj plačali pogreb in maše od Uršičevih, imaš prav! Tudi bera s Kraguljevine ni bila prazen nič...«

Res, tudi to je res, a o tem sploh ni razmišljal.

Toda to ga ne vznemirja.

Ne mislite, kaj boste jedli in pili, marveč živite od besede, ki prihaja iz božjih ust.

Beseda, božja beseda, ki je za Kragulja ni imel ne pred pogrebom, ne med pogrebom, ne po pogrebu, ta ga muči.

In memoria aeterna erit justus.

V spominu večnem bo pravičnik.

To je božja beseda.

Božja beseda, ki velja slehernemu, ko ga ugasne smrt.

Božja beseda, ki velja tudi pokojnemu Kragulju, pa naj se ta človeški pameti in sodbi, obsojeni na zemeljsko častost, še tako upira, kakor se je pri zadušnicah za Kragulja upirala celo njemu, da je ni izgovoril ne z jezikom, a še manj z dušo, kakor je treba božje besede izgovarjati.

Pa ne samo pri zadušnicah za pokojnikom, že med pogrebi se je pregrešil nad božjo besedo, ki so jo mele samo ustnice, njegova duša pa je bila odprta za vrata, ki so se nespoštljivo zapirala povsod, kjer je mimo hiš na ramah nosilec plaval Kraguljeva krsta.

Da, njegova duša je bila odprta za nespoštljivi drlesk mnogih vrat, ne da bi ta drlesk obsojala.

— Judeža Iskarijota neso!

— Bog je pravičen! Udaril je zoprnika prekletega!

— Preklet on in plod njegovega judeškega semena!

Take besede so mu prihajale v dušo, kakor so jih vanjo metali ljudje, skriti za rožami na oknih, pa jih ni obsojal, marveč so se celo pomešale z božjimi besedami in se spreminjale v njegovo molitev.

Niti z mislijo ni obsojal ljudi, kaj šele z besedo, s katero bi moral pri mašni pridigi ošibati farane in jim zabijati v duše, da je pogreb božje opravilo in da ima o pokojnikovem življenju po smrti pravico soditi samo bog.

To bo treba faranom povedati, čeprav je od Kraguljevega pogreba minilo že štirinajst dni.

Tudi s Kragulja bo skušal oprati blato ljudskega sovraštva, ki diši po tistem nevarnem sovraštvu, o katerem je prav te dni pisal »Slovenec«, sovraštvu, ki se pojavlja ne samo v industrijskih trgih in mestih, marveč tudi na deželi in po katerem bi morali duhovni pastirji bolj udarjati, da bi ga zatrli in pogasili, saj je prav to sovraštvo tista sila, ki spreminja čas v vlah, ki drvi brez vlahovodje, sila, ki podžiga ljudsko sovraštvo do »sleherne sleherne družbe« in do sleherne oblasti, sila, ki spreminja svet v »kaos«, sila, ki je »globoko razburkala duše«, da stara načela propadajo in nastajajo druga, nova načela kot posledica domačih in svetovnih dogodkov.

»Res, če človek nekoliko bolj pomisli in premisli, je svet res v kaotičnem stanju.«

Toda to ni šele od danes ali včeraj, marveč že celo leto ali celo dalj.

Zasliševanje v Begunjah

Kdo je bil žirovniški Harambaša?

Figov Joža iz Žirovnice je na zasliševanju v Begunjah vzkliknil: »Ni res, da sem imel bandite v hiši, ampak so imeli banditi mene v mreži!«

Nekega poletnega dne leta 1966, je na železniški postaji Žirovnica stopil na vlak starejši možki. Usedel se je k oknu, se dvakrat ozrl po potnikih, nato pa je segel v žep in počasi izvelkel očala. Komaj si jih je nataknil, že je z drugo roko segel v notranji žep sukničja, kjer je otipal kuverto s tistim pisarnjem. Previdno ga je odprl in začel marmraje brati: »To moram povedati v Ljubljani. Naj vsi vedo, da se mi dela krivica. Tolikokrat so spali partizani v moji hiši, danes pa nimam nič od tega. No, saj to je najvažnejše; toda zakaj nekateri drugi le dobijo priznanje v obliki pokojnine ali priznavalnine, pa čeprav so manj delali kot pri nas...«

Zamišljen v branje sploh ni opazil, da se vlak bliža Ljubljani. Da je na cilju, je ugotovil po tem, ker so vsi potniki izstopili.

Čez dobre pol ure je na vrata Vido Tomšičeve potkal suh starček, ki je že zdavnaj prekoračil 80. leto. »S tovarišico Vido bi rad govoril!« je proseče dejal tajnici. »Samo z njo in z nikom drugim. Ona mora to vedeti, nekdo ji pač mora povedati, kako so nas pozabili.«

Zaman je tajnica prepričevala moža, da je Vido Tomšič službeno odsoten. »Čas imam,« je dejal, se neravno dvakrat prestopil, nato pa usedel na stol rekoč: »Saj lahko čakam do jutra.«

V BEGUNJSKIH ZAPORI

To je bil Figov Joža iz Žirovnice, 84 let ima, z ženo pa živi brez pokojnine in brez priznavalnine. Delovne dobe res nima, toda nekoč je svoj skromni košček kruha delil s prvimi partizani, Joža pa meni, da bi mu lahko delno priznali to njegovo delo. Sicer pa moram reči, da Jože nikoli ne tarna. Dobre otroke ima, in to je zanj največje bogastvo. Hčerke in sin skrbijo, da ni lačen, žejen in stigan. Joža bi le želel priznanje, pa čeprav bi bil to samo »jur« na mesec. Samo, da bi pisalo, da je to za tisto partizansčino.

Nemci, ki so ga zaprli in zasliševali, so menili, da ni najbolj pri pameti. Ko so ga zasliševali, so se Nemci krehotali, da so kazali zobe, Joža pa Nemcem v srcu, ker jih je ukanil. Osem mesecev so ga premeščali iz sobe v sobo, toda zaslišali so ga samo dvakrat.

Spomladi 1943. leta so Nemci zaprli več ljudi iz okolice Žirovnice. Tudi Joža je bil med njimi. »Trda bo,« si je mislil Joža in sklenil, da za njim ne bo nihče prišel. S tem je mislil, da ne bo nikogar izdal. V zaporu pa se je vse spremenilo. Sklenil je, da ne bo povedal da so pri njem prenočevali in se hranili partizani. Toda v zaporu je to priznal. Toda nikogar ni izdal. Na to odločitev je vplivalo deset minut, ko se je v celici slučajno pogovarjal z vaškim aktivistom. Nikdar več se

nista videla. Aktivista so kmalu ustrelili kot talca. Joža se dobro spominja zadnjega srečanja z njim. Vrata zaporniške sobe so se hipoma odprla in vanj so potisnili pretepenega človeka. Bil je to Toncov Joža iz Žirovnice. Plečat in lep mož srednjih let. Nekega dne je pri Figovem Jožu popravljaj elektriko in tam srečal partizane. Kasneje se je z njimi večkrat sestajal in jim pomagal. Pri Jožu je bil takrat Šlibarjev Gustil, bolan partizan, ki je toliko oslabil, da je le s težavo hodil. Ker stoji Joževa hiša ob cesti, ga je Toncov Joža neke noči spremljal na Breg. Upali so, da bo partizan na Bregu bolj na varnem. Toda Jože za bolnega borca ni mogel najti strehe, zato sta odšla k Jermanu v Hraše.

In zdaj sta se Toncov Joža in Figov Joža srečala v zaporu. »Joža,« je komaj slišno dejal Toncov Joža, »ne splača se ti tajiti. Vse vedo. Celo za imena partizanov, ki so bili pri tebi. Jaz sem vzdržal, toda ti! Dvakrat te bodo udarili, pa bo po tebi.« Joža se je zazrl v roke sotrpina. Bile so močno zatečene, celo dvakrat debelejšje kot normalne. »Zvezali so mi roke na hrbtu in me obesili na klin,« je boleče šepetal Joža, »nato so me tapli, topli še in še. Najbolj me je bolelo to, da vse vedo. Jože, izdani smo.« Počasi se je ozrl okrog sebe. Opazil je, samo zamišljene obraze. Slutil je, da je to poslednja možnost, da pove ime izdajalca. Sklonil se je in Jožu na uho zašepetal. Komaj je spregovoril, že so se vrata odprla in Figov Joža je poslednjič videl hrabrega in izmučenega vaškega aktivista.

»Jože Zupan iz Žirovnice,« je zaklical policist. Joža se je nemirno zazrl v policista, ki je s hinavskim nasmeškom na ustih ponosno stal med vrati in v roki vrtel velik ključ. Naj se zgodi božja volja, si je mislil Joža, ki je v molitvi iskal uteho.

Stal je pred sodniki, ki so mu krojili življenje. »Ali priznate, da ste imeli partizane v hiši,« je zatulil gestapovec in zamahnil z bičem poleg suhega starčka, ki ga je bila sama kost in koža.

»Ni res,« je vzkliknil Joža, ki je vedel, da ga ne smejo premotiti. »Nisem jaz imel banditov, ampak so banditi imeli mene.«

»Kaaaj? kaaaj pravi?« je vzrojil gestapovec, vidno presenečen nad takšnim odgovorom.

»Seveda,« je nadaljeval Joža, kako morete trditi, da sem jaz imel partizane, ko pa so le oni imeli mene. Prišli so v hišo in dejali: Joža, tu ostanemo. Tvoja hiša je blizu žandarmerije in ceste, zato smo tod varni. Nihče ne sme nikamor iz hiše, če ne vas pobijemo. Ali zdaj vidite, da so oni imeli nas v mreži?«

»In ker nisi prijavil žandarmeriji, te bomo mi ubili,« je jezno dejal gestapovec in ponosno zamahnil z bičem nad glavo zapornika.

»Kaj pravi, da ni on imel banditov, ampak banditi nje-ga?« se je vmešal v zasliševanje drug gestapovec in se pri tem zlobno smejal. In ker je smeh nalezljiv, so se gestapovci smejali in kazali Jožu bele zobe. »Zapisan si smrti,« so kričali. »Saj je vseeno,« je odgovarjal Joža, »če me izpustite, me ubijejo partizani. Torej nimam rešitve.« Zelenci so osupnili nad takšno odločnostjo suhega starčka.

»Kajne očka, pri vas so bili Siferjev Marjan, Tonečkov Franc, Stane Kersnik, Čutov Albin, Lužnikov Mirko in drugi. Kot vidite, vse vemo, zdaj pa bo pel bič, če ne poveš, kakšno ilegalno ime ima Čutov Albin.«

Joža je bil v stiski. Kako dobro so bili Nemci o vsem poučeni. Se sam ni vedel za imena vseh, ki so bivali pri njem. Nikakor se ni mogel spomniti, kakšno ilegalno ime ima Čutov Albin. Brež odgovora pa ni kazalo ostati. Sam ni vedel, kdaj je izustil besedo: »Albin je Harambaša.«

Harambaša, kakšno ime je to za vraga. Joža je moral pojasniti, kaj to pomeni. Nemci so za njim žlobudrali Harambaša, Harambaša, kot bi si hoteli dobro zapomniti to strašno ime.

»Za vraga,« je vzkliknil gestapovec, »kaj pa pomeni beseda Harambaša?« To je hajduški poglavar,« je mirno odgovoril Joža, nato pa je seveda moral še pojasniti, kdo so bili hajduki. In tako so med zasliševanjem premeščali zaradi Harambaše še našo zgodovino. (Mimogrede povedano, partizansko ime Čutovega Albina je Nande, ime Harambaša pa si je Joža sam izmislil pri zaslišanju, Nemci pa so mu verjeli).

»Kje pa je zdaj ta Harambaša?« so ga še naprej spraševali gestapovci.

»Tudi jaz bi to rad vedel, ker sem njegov stric!« je pripomnil Joža in zopet proseče pogledal zasliševalce kot bi hotel reči, usmilite se me; povejte mi, kje je Albin.

Nemci so še naprej vpraševali, kje je Albin, Joža pa jim je natvezil tole zgodbo.

»Albin, imenovan Harambaša, je moj sorodnik. Nekega dne je prišel k meni ves zbegan, lačen in brez volje za vojskovanje. Prepričal sem ga, naj se javi na žandarmerijsko postajo. Prijavi bi se, pa se je bal, da ga boste ubili. Menda so partizani to slutili. Ko so drugi prišli k nam, ga niso spustili s skednja. Slišal sem, da je Albin tam jokal. Potem so vsi odšli, od takrat dalje pa za njim ni nobenega sledu. Njegova žena žaluje, pa tudi sorodniki. Nihče ne ve, kje je njegov

Joža Zupan — Figov iz Žirovnice

grob, pa tudi to ne, ali so ga ubili Nemci ali partizani. Zasliševanje v to smer je bilo končano. Sledilo je precej čudno vpraševanje: »Ali veš, kdo je gestapovec v Žirovnici?« To vprašanje je bilo očitno provokativno. Nemci so želeli zvedeti, ali ljudje vedo, kdo je njihov najljubši sodelavec.

»Seveda vem,« reče Joža, »dva sta. Sicer sorodnika.« Joža je povedal tudi imena obeh. Nemci so molčali vidno presenečeni nad tako hitrim odgovorom (partizani so oba sodelavca gestapa kaznovali).

»Kako pa ti veš, da sta naša sodelavca?«

»Priatelji smo bili, pa sta mi sama to povedala,« je dejal Joža. Zasliševanje je bilo končano. Prvič in zadnjič. Za Joža uspešno. Nemci niso od njega zvedeli ničesar, kar ne bi že vedeli. Predno je zapustil jetnišnico, je moral obljubiti, da bo Harambašo, če je živ, pregovoril, da se bo sam javil na nemški policijski. Kaj takega pa res ni bilo težko obljubiti.

To je zgodba Figovega Joža iz Žirovnice. Ob odhodu me je povabil, naj se še oglasim, kajti povedal bi rad, kakšna je bila usoda prvega žirovniškega učitelja v preteklem stoletju in pa to, kako je ukanil avstro-ogrske oficirje, ki so ga po letu dni odpustili kot nesposobnega čeprav bi sicer moral na fronto. Seveda sem pripravljen tudi to napisati. Glas pa (vsaj upam) objaviti.

J. Vidic

Ali je Švica draga turistična dežela?

Švica slovi v svetu kot ena najbolj razvitih in hkrati najdražjih dežel na svetu. Sem prihajajo v glavnem petičneži iz starega in novega sveta. Alpska dežela torej ni za »revne« turiste. Skušal bom dokazati, da to ni res in da se tudi z našimi skromnimi denaricami da precej videti in to ne da bi prenočeval v šotorih, temveč v hotelih oziroma manjših penzionih. Prilagam vtise iz popotne beležnice:

1. DAN: LAGO D'ISEO (ITALIJA)

Bil je pasji poletni dan v juliju, menda najtoplejši v letošnjem letu. Na počivališču pred Benetkami se komaj znebimo vsiljivih kramarjev, ki kar z avtomobili love naše turiste in se predstavijo »imamo ure in drugo zanimivo tihotapsko blago«. Italijana sta videti zelo razočarana, ko ugotovita, da nismo za kupčijo. To se je kmalu ponovilo z drugim ponudnikom. Da bi vsaj mirno pomalicali, sem prekril registrsko tablico. Opazil sem, da nismo bili več »zanimivi« čim dalj smo prišli v Italijo. Motta-restavracija ob avtostradi blizu Verone je bila videti kakor oaza sredi puščave — imela je namreč hladilne naprave in do večera je nismo zapustili. Zunaj je termometer kazal 32°C. Tu sem se znova zamislil na neizkoriščene možnosti turizma pri nas. Podobna miniatura trgovina z restavracijo bi na primer bila še kako privlačna na križišču pri Bledu ali pri odcepu nove gorenjske ceste proti Trzinu! Če bi delala neprekinjeno, sem prepričan, da bi kmalu postal problem ne nerentabilnost, temveč razširitev in povečanje kapacitet.

Lago d'Iseo je v senci treh velikih severnoitalijanskih

jezer sicer le delček njihove veličine. Ko stopiš iz avtomobila in napraviš nekaj korakov, ti je takoj jasno, da se domačin odlično spoznajo na tujski promet. V hotelu sredi mesta plačamo za prenočišče 1000 lir na osebo. Poleg udobne sobe je bila na voljo še kopalnica s toplo vodo. Večji del hrane tega dne smo prinesli s seboj. Zvečer smo napravili sprehod ob »rivi«. Tujcev ni bilo veliko, toda vse je funkcioniralo, kakor da bi jih bilo najmanj za tri divizije: ob plesišču slovitega hotela se je vrtelo manj gostov kakor je štel plesni orkester. In vendar je imel hotel velik dobiček in če bom le mogel ga kdaj obiščem.

2. DAN: LAGO D'ISEO — ZERMATT

Vročina se mi zdi manjša. Milano zapustimo na levi in kmalu v daljavi zagledamo zasnežene vrhove. Švica ni več daleč. Ko pri Stresi skočim v tople valove Lago Maggiore, na mah pozabim na Tantalove muke iz poti po Severni Italiji. Do Domodossola se ne manjka ovinkov, toda le ti se šele pričnejo pri obmejnem italijanskem mestu. Cesta čez Simplonski prelaz je v rekonstrukciji. Čez ka-

ko leto bo tod imenitna vožnja. Tema je ko dosežemo St. Nikolaus, naprej ne moremo, cesta je zaprta. Pri bencinski črpalki najdemo majhen penzion. Dobimo lepo sobo in za tri osebe plačamo skupaj 17 švicarskih frankov za eno noč (okrog 50 N din). Prenočimo dvakrat.

3. DAN: ZERMATT IN MATTERHORN

Slovito turistično središče leži ob severnem vznožju najvišjega masiva Švice Monte Rose (4639 m) in edinstvenega Matterhorna (4478), katerega je s svojim dramatičnim vzponom odkril svetu pred dobri mi sto leti alpinist svetovnega slovesa E. Whymper. Toda vzpon nanj je cilj le neznanega števila izmed tisočev, ki letno ta kraj obiščejo. S posebnim odlokom oblasti je prepovedan dostop vozilom, zato avto pustimo v St. Nikolausu. Po skoraj enourni vožnji z ozkotirno železnico izstopimo na kolodvoru. Po ozkih ulicah drve le električna vozila za prevoz blaga. Za petičneže je na voljo najmanj ducat kočij v stilu Ludovika XIV. Za povratno vozovnico na vlak smo plačali 10 frankov (1 frank je nekaj manj kot 3 N din).

Višina 1800 m omogoča kraju izredno dolgo smučarsko sezono, vendar je le-ta praktično neomejena na belih ledenikih pod obema štiritisočakoma. V mestu pa tudi v dežju ni dolgčas. Če ti ni všeč na primer plesni bar, se lahko namakaš v zaprtem bazenu. Značilnega vrha Matterhorna pa ne vidiš vsak dan, skoraj vedno je pokrit z oblaki. Da bi bili čim bližje vrhu, se potegnemo z gondolo na Schwarzsee (na osebo 12 frankov, sam sem kot gorski vodnik PZS imel nad 60 % popusta. Zanimivo je, da sem na podobne popuste naletel skoraj povsod, le pri nas doma ne!) Nekaj časa se vzpenjamo proti Hörnlijevi koči na samem grebenu Matterhorna, toda megla je vedno bolj gosta, vrnemo se v hotel ob jezeru in pomalčujemo (juha stane 1 frank) nato pa nazaj v Zermatt. Sredi mesta nas prijetno preseneti sprevod pravih planinskih koz, ki jih je gnal deček v narodnem oblačilu. V temi smo polni novih vtisov že v našem penzionu v St. Nikolausu.

4. DAN: WALLIS — ŽENEVSKO JEZERO

Med Bernskimi Alpami na severu in Walliskimi na jugu se razprostira nad 120 km dolga dolina Rhone, ki se izliva v Ženevsko jezero. Po tej dolini smo nadaljevali svojo pot po Švici. Na strmih bregovih in dokaj visoko leže kmetije. Tu je videti pšenico še do višine 1800 m, kar bi pri nas ustrezalo gozdni meji v Alpah, vendar je le-ta tu po-

maknjena skoraj 1000 m višje kot pri nas. V dolini Wallisa je najti sledove iz bronaste dobe, tod so prek prelaza Velikega Sv. Bernarda korakale rimske legije, vse to pa ni nič v primerjavi s pomonom, ki ga ima 19 km dolgi Simplonski predor, zgrajen l. 1906, ko so odprli železniško zvezo med Parizom in Orientom. Nekje pri Sierre pa opazimo, da smo z nemškega področja skoraj neopazno prišli v francoski svet. Cesta je veliko boljše kakor pred desetimi leti, ko sem se tod podil z motornim kolesom. Le Montreux — mesto festivalov popevk in kopališče Vevey sta nespremenjena, vsaj tako kaže zunanji videz. Idilične terase nad jezerom pa bodo iznakažene, ko bo zgrajena nova avtostrada. Jezero je mirno, tam na drugi strani se komaj vidi obris mesta — to je francoski Evian, kjer je De Gaulle zaključil alžirsko vojno. Nadaljujemo proti Bernu. Najprej navzgor v Châtel-St. Denis in po številnih ovinkih do Bulle. Tu je vse mesto v prazničnem razpoloženju, zato moramo okoli mestnega središča in žal ne vidimo sprevodov v narodnih nošah. Ustavimo se šele v Fribourgu, pred staro katedralo, lepe gotike iz 16. stol.

Kmalu za mestom pa še bolj občudujemo še bolj čudovite nasade vrtnic in to kar ob cesti. Tik pred Bernom se sproži silovito neurje in komaj še dobimo prenočišče pri Hallenbrücke. Romanska Švica skoraj neopazno preide v germansko.

5. DAN: BERN IN ZÜRICH

Prenočišče je tu najdražje na vsej poti (42 frankov za tri osebe, z zajtrkom in postrežnino). Pri Willyju, starem znancu iz Juljskih Alp, se dobimo ob točno napovedanem času. V tej deželi je namreč taka navada in beseda nas popelje nazaj v Kugyjev svet okoli Triglava, kjer sva z Willyjem natanko pred 14 leti stala pod njegovo severno steno. Šest let pozneje se je huje ponesrečil v severni steni Razorja in še danes ne more po zabiti, kako je zanj dobro poskrbel jeseniški primarij, kirurg dr. Hafner. Pozdravil mu je razbito koleno, da še danes hodi po raznih gorah sveta: od Andov do Olimpa, na katerega se je povzpel tri tedne po našem obisku.

V Bernu sem bil večkrat in vedno znova rad hodim pod arkadami mimo značilnega stolpa iz leta 1530, ki še danes na svoj način s figurami kaže čas. Ali ob robu parlamenta, odkoder je čudovit pogled na Aare, prek katere peljejo mostovi v višini skoraj 60 m. Med zgradbami iz 15. stol. pa sta najbolj znani mestna hiša in gotska Münster katedrala. Do Züricha nadaljujemo pot po novi štiristezni avtocesti. Hitrost je omejena med 70 in 110 km in policija budno pa-

zi. Bern ostane v daljavi s svojo medvedjo jamo, ki jo pred slovesom seveda tudi obiščemo.

Polmilijski Zürich je danes gospodarsko središče Švice in velikega dela svetovnega kapitala. To je mesto, kjer se sklepajo mednarodni posli. Bahnhofstrasse je sedež tega kapitala. Že od daleč pa vidiš dva zvonika slovitega Münstra in če prideš bližje, vidiš znamenito romantično 11. do 13. stol. Ljubitelji cvetja pa bodo gotovo občudovali park kaktej.

Se istega popoldneva nadaljujemo proti avstrijski meji. Pri Walensee še enkrat napravimo postanek, s seboj imamo mizico in si še enkrat ob zares idiličnem jezeru pri voščimo izdatno okrepčilo. Cesta ob jezeru je obnovljena in vodi skozi številne predore. Toda divjina je kljub posegu civilizacije ostala pri vlačnosti, to resničnost z veseljem potrdis prav tu, kjer bi najmanj pričakoval. Žal nimamo časa za ogled Vaduza v Liechtensteinu. Prenočišče iščemo v sosednjem Vorarlbergu (Avstrija) in ga dobimo za 145 šilingov (za tri osebe z zajtrkom). Pozneje nam je žal in bi morda pri maknili še kak šiling, da le ne bi spali pod streho kmetije, ki svojo dejavnost z uspehom dopolnjuje s turizmom. Prenočili smo v zares zasilni sobi v podstrešju. Domači so tega dne oddali prav vse in sami so menda ležali na hodniku oziroma na skednju.

6. DAN: MÜNCHEN

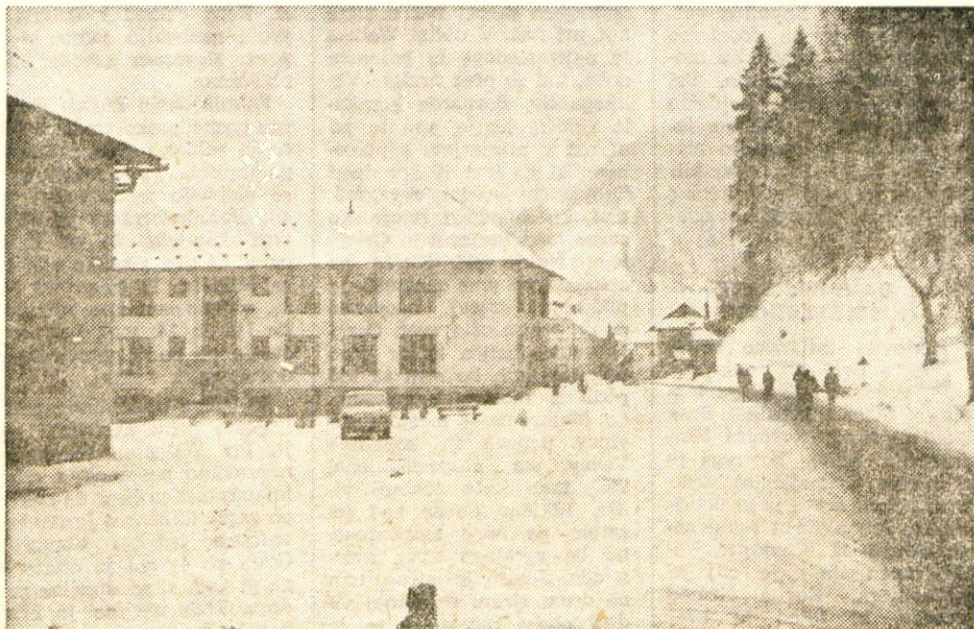
Zgodaj zjutraj smo za Bregenzem zapustili Avstrijo. Obmejni uradnik nas je vprašal le za zeleno karto. Po zelo kratki formalnosti smo že potovali proti glavnemu mestu Bavarske - Münchnu in ga dosegli opoldne.

Glavno mestno središče pa je videti pravo gradbišče. Tu se namreč že sedaj pripravljajo na bodoče olimpijske igre in grade podzemsko železnico. Prenočimo za 36 mark prav v središču mesta pri »Blauen Book«, odkoder je do slovitega »Hofbräuhaus« le deset minut.

7. DAN: DOMOV

Prav vso pot do Salzburga in skoraj do turškega prelaza je deževalo. Opolnoči smo prestopili našo mejo in končali na Jelenicah natanko 2005 km dolgo pot. Ugotovili smo, da je Švica sicer draga, morda tudi zelo draga dežela, vendar če si pot organiziraš tako, da sam vzameš nekaj hrane s seboj in jo ob poti tudi sam pripraviš — je dostopna tudi našemu človeku, ki si želi videti kaj več kot to običajno nudijo stojnice na trbiškem trgu ali, proslulemu Ponterosso v Trstu, kateri je žal cilj mnogih turistov iz naše dežele, toda k sreči ne vsehl!

R. Kučevav

Ze dlje so razgovori med ljubljanskim Petrolom in podjetji in raznimi ustanovami Selške doline o izgradnji bencinske črpalke v tej dolini. Najbrž bo črpalka stala na slikanem področju ob upravni stavbi ALPES — Železniki. — Foto: S. Jesenovec

Krajevna skupnost Železniki

Za lepšo podobo Železnikov in Češnjice

Leta 1968 so pri KS Železniki, ki zajema naselja Železniki, Češnjica in Studeno, porabili za okoli 40 akcij 327 tisoč 406 novih dinarjev. Za vsa dela so porabili za okoli 55.000 din več kot je bilo v njihovih blagajni.

Tiste, ki žive na področju, ki ga zajema KS Železniki, zanima, kako se v blagajno nateče toliko denarja. Lani so dobili največ od prispevka za uporabo mestnega zemljišča (94.000 din). Uporabniki vode so plačali 90.000 din, občinska skupščina v Skofji Loki je primaknila 60.000, ostalih 27.400 din pa so dobili še pri nekaterih drugih ustanovah.

Toda od prejetega denarja so morali nameniti skoraj 90.000 din za dolgove, ki so jih naredili v letu 1967.

Ze v začetku lanskega leta so imeli pri KS Železniki sestavljen program dela, ki so ga pridno točko za točko ure sničevali.

Poglejmo, kaj vse so lani naredili. Popravili so obrežja v Železnikih in na Češnjici, izdelali in postavili so 63 betonskih stebrov za ograjo pri krajevnih cestah in za ograjo pri črpališču. Na Studenem so dokončno uredili kanalizacijo, novi TV pretvornik so še dodatno ozemljili, popravili in prebarvali so klopi v parku in na avtobusnih postajališčih in postavili več novih oglasnih desk.

Med največja dela spada napeljava javne razsvetljave v Zgornjih in Spodnjih Železnikih, za kar so porabili 90.050 din. Vendar se je to izplačalo, saj so Železniki sedaj podnevi in ponoči veliko bolj prijazni.

Precej denarja so porabili tudi za nabavo 60 novih zastav, za zaščito kovinskih delov na šestnajstih vodovodnih objektih. Popravili in poparvali pa so tudi kovinske dele pri Egrovi grobnici. Nakupili so več cvetličnih lončkov iz salonita in precej okrasnega grmičevja ter rož za parke in nasade.

Druga velika akcija je gradnja novega avtobusnega postajališča pri tovarni ISKRA. Za klopi, asfaltiranje cestišča in še nekatere stvari pri tem objektu so morali odšteti okoli 18.000 din. Letos bodo postajališče še uredili, in sicer bodo zgradili še lopo nasproti tovarne pri šoli, tako da bodo otroci ob slabem vremenu pod streho. Obnovili pa so tudi avtobusno postajališče na Češnjici in Studenem.

Precej sredstev so namenili tudi za delno ureditev mrliške veže, za nabavo mrliškega voza in za ureditev pokopališča. Tudi s tem bodo nadaljevali v letošnjem letu.

Največja delovna akcija KS Železniki je bila asfaltiranje cest. Novi cesti v Selško dolino so se priključile tudi asfaltirane ulice v vseh Železnikih. Z asfaltom pa so prekrili tudi avtobusno postajališče pri ISKRI, del poti proti Dražgošam, parkirni prostor pred zdravstvenim domom na Češnjici, priključek ceste na Prtovsko cesto, priključek na cesto Studeno — Ostri vrh, avtobusno postajališče na Studenem itd. Za to ogromno površino asfalta so morali plačati 149.300 din.

Ljudska tehnika ob stoletnici železarne

V počastitev stoletnice jeseniške železarne pripravljajo člani jeseniške ljudske tehnike skupaj s filmskimi amaterji in drugimi ljubitelji znanosti in tehnike zelo bogat koledar prireditev, razstav in tekmovanj. Te prireditve pa ne bodo samo na Jesenicah, pač pa jih bodo razširili še na ostale kraje v občini. Veliko prizadevnost pri sestavljanju programa so pokazali učitelji tehnične vzgoje na vseh osnovnih in strokovnih šolah.

Mladi tehniki, foto-amaterji ter modelarji bodo tekmovali in razstavljali ne samo

v občini, pač pa tudi na podobnih republiških in zveznih prireditvah.

Aprila bo na Jesenicah že enajsti medklubski festival amaterskega filma. Za ta festival nameravajo posneti jeseniški amaterji več kratkih filmov. Med njimi Jeklo in človek, Ukročena materija, Zakaj hodimo v gore? in druge.

V koledarju prireditev je še več manjših tekmovanj in razstav. Pripravljalni odbor, ki je program prireditev sprejel, je za to namenil tudi večji del sredstev.

U. Zupančič

Cerklje — Prostovoljno gasilsko društvo v Cerkljah je kupilo novo motorno brizgalno, za katero so odšteli več kot dva milijona starih din. Društvo si je za novo brizgalno prizadevalo že dlje časa. Denar so zbrali s prostovoljnimi prispevki. Razen vaščanov in okoličanov so sredstva prispevala še nekatera društva, krajevne skupnosti, občinska gasilska zveza ter nekatera podjetja. — an

PODLONK — Minulo nedeljo je v Podlonku nad Češnjico v Selški dolini predaval Alojz Hafner. Zanimivega predavanja. Po slovenski planinski transverzali se je udeležilo precej domačinov in okoličanov. Podobnih predavanj si še žele. — an

Lesce — Med postajama Lesce-Bled in Žirovnico je v soboto, 4. januarja, zjutraj, nenadoma izbruhnil požar na električni lokomotivi, ki jo je upravljal strojevodja Aleks Skumavc. Požar je nastal zaradi kratkega stika. Samo veliki požrtvovalnosti in prisebnosti strojevodje se je treba zahvaliti, da požar ni uničil cele lokomotive. Uspelo mu je požar lokalizirati in potem tudi pogasiti. Na lokomotivi so bili tudi vlakovodja in dva premikača. Čeprav so vsi trije hitro zapustili lokomotivo, so vendarle potrebovali zdravniško pomoč zaradi zastrupitve s plini. — J. R.

ŠENČUR — Kadar zapade sneg, morajo šenčurjani sami čistiti sneg na stranskih poteh, če hočejo priti do glavne ceste. Krajevna skupnost, ki bi morala skrbeti za pluzenje stranskih cest po šenčurju, tega namreč ne stori. Splužene so le ceste, za katere skrbi komunalno podjetje.

Na občnem zboru Cestnega podjetja v Kranju so konec minulega leta med drugim tudi dolgoletnim delavcem podelili priznanja. Ob tej priliki so odprli tudi nove upravne prostore Cestnega podjetja na Primskem. — Foto: F. Perdan

Prodaj

Prodaj sadno ŽGANJE.
Naslov v oglasnem oddelku 178

Prodaj PRAŠICA, 200 kg težkega. Pšenična polica 6, Cerklje 179

Prodaj PRAŠIČKE, Šmartno 28, Cerklje 180

Ugodno prodaj SLAMOREZNICO na ročni in motorni pogon, Pivka 11, Naklo 181

Prodaj trdna suha drva. Kranj, Stružovo 9 182

Prodaj KRAVO, ki bo osmič teletila, Dragočajna 3, Smlednik 183

Prodaj PRAŠICA za zakol. Zg. Brnik 73, Cerklje 184

VELETRGOVINA

»LOKA«

SKOFJA LOKA**daje v najem**

poslovni prostor za opravljanje obrtne dejavnosti v Sori pri Medvodah št. 13

Interesenti, ki si želijo prostor ogledati, naj se zglasijo v prodajalni

Veletrgovine »LOKA«
v Sori pri Medvodah.

Prodaj 7 mesecev brejo KRAVO zaradi pomanjkanja krme. Adergas 16, Cerklje 185

Prodaj PRAŠICA, 130 kg težkega za zakol. Luže 14, Senčur 186

Prodaj PRAŠICA za zakol. Luže 46, Senčur 187

Prodaj POHISTVO za samsko sobo. Bogataj, Kranj, Kidričeva 31 188

Prodaj mizarsko STISKALNICO (prešo), krožno ZAGO z vrtno glavo, REZKAR z vozičkom in skobeljni PORAVNALNI STROJ. Jarc Tine, Kranj, Smledniška c. 62 189

Prodaj TRAKTOR ferguson s kosilnico v nevoznom stanju. Naslov v oglasnem oddelku 200

**NEDELJSKI
NADALJEVALNI
PLESNI
TEČAJ**

v delavskem domu Kranj,
v nedeljo 19. januarja ob
10.30

Motorna vozila

Prodaj MOPED in lahek GUMIVOZ, Lahovče 64, Cerklje 190

Prodaj DKW-1000 S, letnik 1962 za 9000 N din. Kranj, Trojarjeva 11/B, Stražišče 191

Prodaj zelo dobro ohranjeno ŠKODO 1000 MB. Ogled vsak dan pri Ambrožu Antonu. Skofjeloška c. 7, Kranj 192

Prodaj odlično ohranjen že registriran FIAT 750, letnik 1964. Naslov v oglasnem oddelku 193

Stanovanja

Oddam dve opremljeni SOBI dvema dekletoma. Kranj, Partizanska 28 194

Oddam opremljeno SOBO. Naslov v oglasnem oddelku 195

**Očiščene
in zmrznjene
morske ribe**

v prodajalnah

Kranj

Zaposlitve

MIZARSKEGA POMOČNIKA, starejšega, iščem. Samska soba na razpolago. Pogačar — mizarstvo, Radovljica, Gubčeva 7 197

Hrano in stanovanje dam mlajši UPOKOJENKI ali dekletu, ki dela na dve izmeni za varstvo dveh otrok (2 in 8 let). Naslov v oglasnem oddelku 196

GOSTILNA MULEJ
**PO
TO
KI**

zopet odprta
domača hrana
izbrane pijače
prenočišča
VABLJENI

Obvestila

Obveščam izletnike in drsalce Bleda, da brusim drsalke ob sobotah, nedeljah in sredo pri kavarni Park hotela 164

Izgubljeno

Naprosam poštenega najditelja denarja 650 N din, da ga vrne proti nagradi. Denar je bil izgubljen v bližini Tonijevega znamenja v Zalogu. Karnar Franc, Zalog 59, Cerklje 198

Našel sem vrečo ZVEPLA. Naslov v oglasnem oddelku 199

**UPRAVNI ODBOR
SPLOŠNEGA
GRADBENEGA
PODJETJA
TEHNIK
SKOFJA LOKA**
**RAZPISUJE
PROSTO DELOVNO
MESTO**
**tehničnega
vodje**

Pogoji so:

— Visoka strokovna izobrazba v gradbeni stroki, pooblastilo in 4 leta zaposlitve v gradbeni operativi ali

— Srednja strokovna izobrazba v gradbeni stroki, pooblastilo in 8 let zaposlitve v gradbeni operativi.

Prijave pošljite najkasneje v 14 dneh po objavi razpisa. Priložite diplomu ter potrdila o zaposlitvi in nekaznovanju.

Osnovne šole France Prešeren, Simon Jenko, Lucijan Seljak in Stane Žagar v Kranju bodo
**VPISOVALE OTROKE V I. RAZRED
IN V MALO ŠOLO
V NEDELJO, 19. JANUARJA 1969
OD 9. DO 12. URE.**

Pravico do vpisa v I. razred imajo otroci, rojeni leta 1962 in v januarju in februarju 1963.

Isti otroci imajo pravico tudi do vpisa v malo šolo, ki bo delala v pomladanskih mesecih 1969.

Starši naj prinesejo k vpisu otrokov rojstni list.

Istega dne bo vpisovanje tudi na podružničnih šolah.

DELAVSKA UNIVERZA TOMO BREJC KRANJ**vpisuje**

v naslednje šole in tečaje:

1. V osnovno šolo za odrasle 5., 6., 7. 8. razred. Prijave sprejema do 25. januarja 1969.
 2. Tečaj za privatne gostilničarje
 3. Tečaj za kurjače centralnih kurjav (za nizko tlačne kotle) Prijave sprejema do 31. januarja 1969
 4. Začetne, nadaljevalne, izpopolnjevalne in konverzacijske tečaje za nemški, angleški, francoski in italijanski jezik.
- Posebne tečaje poslovne nemščine in angleščine. Prijave sprejema do 25. januarja 1969

**ZDRUŽENO PODJETJE TRANSTURIST,
SKOFJA LOKA**

OBJAVLJA PROSTO DELOVNO MESTO ZA

4 avtobusne sprevodnike

Pogoj:

Uspešno dokončana osemletka in odslužen vojaški rok.

Poskusna doba traja 3 mesece. OD po pravilniku o delitvi OD.

Pismene prijave sprejema kadrovska služba 15 dni po objavi.

Pri žrebanju hranilnih vlog na vpogled Gorenjske kreditne banke Kranj za mesec december 1968 so bile izžrebane naslednje številke:

POSLOVNA ENOTA JESENICE

4693

8683

POSLOVNA ENOTA KRANJ

5363

22608

POSLOVNA ENOTA RADOVLJICA

251

6535

POSLOVNA ENOTA ŠK. LOKA

30519

5094

POSLOVNA ENOTA TRŽIČ

5427

3371

Izdaja in tiska ČP »Gorenjski tisk« Kranj, Koroska cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835 21-860; uprava lista, malooglasna in naročniška služba 22-152 — Naročniška: letna 32, polletna 16 N din, cena za eno številko 0,50 N din. Mali oglasi: beseda 1 N din, naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

KINO

Jesenice RADIO

15. januarja francoski film
PAST ZA PEPELKO
16. januarja ameriški film
WINCHESTER 73
17. januarja amer. barv.
film DALEC OD RAZUZ-
DANEGA KUPA

Jesenice PLAVŽ

15. januarja amer. film
WINCHESTER 73
16.—17. januarja mehiški
film ZLATI PETELIN

Dovje—Mojstrana

16. januarja italij. barv. CS
film DOER, GRD, SLAB

Kranjska gora

16. januarja francoski film
PAST ZA PEPELKO

Škofja Loka SORA

15. januarja amer. film
PRIDE DAN MASCEVANJA
ob 18. in 20. uri
16. januarja angl. barv.
VV film NESREČA ob 20.
uri
17. januarja angl. barv.
VV film NESREČA ob 18.
in 20. uri

Radovljica

15. januarja amer. barv.
film MADAM X ob 18. uri,
amer. barv. film PESEM
LOCITVE ob 20. uri
16. januarja franc. barv.
film OSS 117 V TOKIU ob
20. uri
17. januarja amer. barv.
CS film QUILLERJEVO PO-
ROČILO ob 20. uri

Kamnik DUPLICA

15. januarja sloven. barv.
film SONČNI KRIK ob 19.
uri
16. januarja slov. barv.
film SONČNI KRIK ob 18.
uri

Kranj CENTER

15. januarja amer. barv.
VV film STOJ, STRELJAL
BOM ob 16., 18. in 20. uri
16. januarja amer. barv.
VV film STOJ, STRELJAL
BOM ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIČ

15. januarja japon. barv.
CS film STEKLENICA, KI
UBIJA ob 16., 18. in 20. uri
16. januarja amer. barv.
film MNOŽICA UBIJALCEV
ob 16., 18. in 20. uri

Kamnik DOM

15. januarja amer. barv.
CS film DOLINA NASILJA
ob 18. in 20. uri
16. januarja amer. barv.
CS film DOLINA NASILJA
ob 18. in 20. uri

POPRAVEK

V zahvali ob smrti Min-
ke Šufer se ime zdravni-
ka pravilno glasi dr. Re-
žek in ne kot je bilo na-
vedeno.

Nedovoljena prodaja

Zaradi nedovoljene prodaje različnih poljedel-
skih strojev so v nedeljo miličniki aretirali
nemškega državljan Dietra Fiddora, starega
28 let, iz Augsburga. Po dosedanjih ugotovitvah
je na nedovoljen način prodal stroje 22 našim
državljanom, pri sebi pa je imel še več pogodb.
Pri preiskavi avtomobila so našli večje vsote
denarja. Zadeva bo v kratkem prišla pred so-
dišče.

Nesreče zadnjih dni

Na Ljubljanski cesti v
Kranju je v nedeljo, 12.
januarja, voznik osebnega
avtomobila Pavel Pirnat
iz Ljubljane zadel Jožeta
Sušnika in njegovega 17-

letnega sina, ki sta hodila
po levi strani ceste. Ne-
sreča se je pripetila, ko je
voznik Pirnat prehiteval
kolono vozil, pri tem pa
je trčil v oba pešca. Jože
Sušnik se je pri padcu hu-
je ranil, sin pa lažje.

Na poledeneli cesti med
Lahovčami in Vopoljem
je v ponedeljek okoli še-
ste ure zjutraj osebni av-
tomobil, ki ga je vozil Ja-
nez Burja, ob srečanju tr-
čil v tovorni avtomobil,
voznik Janez Bonar. Pri
tem je bil voznik tovor-
njaka huje ranjen, na vo-
zilih pa je za 12.000 N din
škoda.

Smuči je izmaknil

Kranjskogorski mi-
ličniki so v nedeljo pri-
jeli Miroslava Petrovi-
ča, ki je iz shrambe za
smuči v Porentovem
domu v Kranjski gori
vzel smuči neznanega
smučarja.

Obiščite v Beljaku

ESPRESSO-CAFE ROSSIELLO

Villach — Beljak, Hauptplatz 19

PRODAJA ČOKOLADE, SLAŠČIC IN ŽGANIH PIJAC

Zaplenjeni milijoni

Devizni prekrški se v vseh
državah najstrože kaznujejo.
Naši predpisi dovoljujejo pot-
nikom vzeti v tujino le 5000
S din, iz tujine pa lahko pri-
nesejo le še enkrat več. V
decembru pa so cariniki pri
pregledu na jeseniški želez-
niški postaji odkrili pri več
potnikih znatno večje vsote
kot je dovoljeno. Tako so 47
potnikom odvzeli skupaj oko-
li 20 milijonov S din. Čeprav

so nekateri pokazali potrdila,
da so denar zakonito menjali
v nemških, avstrijskih ali
drugih bankah, za tak prekr-
šek ni opravičila. Stirim pot-
nikom so zaplenili vsakemu
po milijon starih din, pri
ostalih 47 potnikih pa je imel
samo eden manjšo vsoto od
100.000 dn J. V.

V nekaj stavkih

KRANJ — Na prvem letošnjem francoskem večeru bodo
v četrtek, 16. januarja, ob 19.30 v mali viteški dvorani v
I. nadstropju Gorenjskega muzeja vrteli barvni film franco-
skega režiserja Jeana Renoira Zlato kočijo. Film je bil posnet
leta 1952, igrata pa Ana Magnani in Duncan Lamont, Glasba:
Antonio Vivaldi.

KROPA — Na posvetovanju turističnih delavcev Gorenj-
ske so predstavniki iz Kroke povedali, da sama vstopnina za
vzdrževanje muzeja v Kropi ne zadostuje. Spodnje prostore
stavbe bi tudi radi preuredili v muzej, zato so Gorenjsko
turistično zvezo zaprosili za pomoč in posredovanje. — B. B.

JESENICE — Na seji skupščine občine Jesenice so, potem
ko so razpravljali o prispevkih od mestnega zemljišča, spre-
jeli sklep, da bodo ta denar porabili za gradnjo cest, pločni-
kov, dovoznih poti, parkirnih prostorov, za urejanje zelenic,
za javno razsvetljavo in kanalizacijo. B. B.

RATEČE — Rateče in Planica zaživita pozimi šele takrat,
kadar so velike skakalne prireditve. Sicer pa si Rateče pri-
zadevajo, da bi tudi turisti zahajali k njim. Vsako leto
več je za turiste pripravljenih tujskih sob. Zato so se odlo-
čili, da svoj kraj in okolico še bolj popularizirajo. V kratkem
nameravajo izdati prospekt, razen tega pa bodo začeli prod-
jati tudi barvne razglednice z motivi Rateč. B. B.

Radovljica — Radovljiško športno društvo ima svojo
vlečnico na Zgoški planini. Teren za smučanje je tu zelo
ugoden, vendar pa je bil vse do nedavnega sem nekoliko te-
žaven dostop. Odkar pa ima tamkajšnji gostinski objekt v
najemu Šantelnova družina, je pot vedno urejena. Gospodar
je kupil star stroj, tako da lahko pot vedno spluži. Kot sam
pravi, mu je do sedaj še vedno uspelo pot na Jelovico toliko
očistiti, da je prevozna za vsa vozila. — B. B.

JESENICE — Vodovodno podjetje na Jesenicah bo do
leta 1975, vsaj tako ima v načrtu, vložilo v rekonstrukcije in
novogradnje vodovodov 948 milijonov starih dinarjev. Najprej
nameravajo dokončati prvo in drugo etapo novega vodovoda
iz Peričnika na Jesenice. Nato bo prišel na vrsto vodovod
v Ratečah, na Prihodih in Podkočni. Izdelali bodo tudi projekt
za napeljevanje vode iz Srednjega vrha skozi Kranjsko goro v
Podkoren. Omrežje pa bodo popravili v Kranjski gori, na
Jesenicah, na Koroški Beli in na Dobravi. V načrtu imajo
tudi ureditev katastra vodovodov za Jesenice in ostale kraje
v občini. — B. B.

Zahvala

Ob hudi izgubi naše nepozabne mame, stare mame
in tete

Frančiške Urbanc

Kvikševe mame, rojene Rakovec

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem
in znancem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti
ter darovali cvetje. Posebno se zahvaljujemo vsem
sosedom, ki so nam v težkih dneh pomagali in
sočustvovali z nami. Zahvaljujemo se dr. Bajžlju,
duhovščini, pevskemu zboru Duplje, sodelavcem,
kolektivom ZLIT, Planika, kuhinji bolnišnice Golnik,
organizaciji ZVVI Duplje, sindikatu Planika. Vsem
še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: Urbančevi, Kopinovi,
Pavlinovi in Markičevi.

Zadruga, dne 12. januarja 1969

Zahvala

Ob prerani izgubi mojega moža in brata

Jožeta Peterlina

se iskreno zahvaljujemo Vinu Kranj za vso izkazano pomoč, pevcem iz Senčur-
ja in govor ob odprtem grobu in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji
poti. Posebna hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno
sožalje in darovano cvetje. Zahvalo sem dolžna vsem tistim, ki so mi ob težkih
urah stali ob strani in mi pomagali. Zahvaljujem se g. župniku Blaju,
dr. Petriču, zdravniškemu osebju int. odd. bolnišnice v Ljubljani, Zgavcu Janezu
in sodelavkam navijalnice Tekstilindus Kranj. Se enkrat iskrena hvala vsem,
posebno sodelavcem in sodelavkam Vno Kranj.

Zalujoča žena Ivanka in sorodniki

Kranj — Čirče, dne 9. januarja 1969

Velik uspeh Marjana Mesca

V ponedeljek je bila s tekmo v Feldkirchnu na Koroškem končana II. koroško-slovenska skakalna turneja, na kateri je nastopalo okoli 60 tekmovalcev iz sedmih držav. Prvi dan so tekmovalci nastopili v Mariboru, kjer je zmagal Kranjčan Marjan Mesca, v nedeljo pa so udeleženci turneje nastopili v Beljaku, kjer je prvo mesto pripadlo Francozu Macleju. Naš naj-

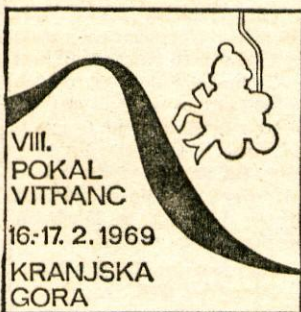
boljši tekmovalac na tej tekmi pa je bil Ludvik Zajc, ki je zasedel drugo mesto. Na zadnji tekmi v Feldkirchnu pa je prvo mesto osvojil Norvežan Grini, bronasta kolajna iz Grenobla. V skupni razvrstitvi pa je prvo mesto osvojil 21-letni Kranjčan Marjan Mesca. Ta zmaga je nedvomno njegov največji uspeh na mednarodnih tekmovaljih v njegovi športni karieri. J. J.

Alpska smučarska šola v Škofji Loki

Tudi v Škofji Loki je začela delati alpska smučarska šola in preteklo nedeljo so imeli mladi tekmovalci že prvo tekmovalje. Zmagovalci v posameznih kategorijah: mlajši pionirji I. — I. Vodopivec in Demšar; mlajši pionirji II: Valič; starejši pionirji: Franko; mlajši mladinci: Strojani; pionirke: Stanovnik.

Alpska šola v Škofji Loki bo odslej stalno delovala, v njej pa bodo vzgajali smučarje tekmovalce in tudi take, ki se bodo pozneje usmerili na vzgojno in organizacijsko športno področje.

P. Pokorn

Osmič za Pokal Vitranc

V našem največjem zimsko-sportnem centru — Kranjski gori bo od 15. do 17. februarja že osmič zapored veliko mednarodno tekmovalje v alpskih disciplinah za moške. Tradicionalna prireditev Pokal Vitranc je tudi letos vzeta v obzir za točkovanje svetovnega pokala, zato organizatorji upajo, da se bo tega tekmovalja udeležilo rekordno število najboljših tekmovalcev iz 20 držav.

Kamniško-zasavska skakalna turneja

Smučarski klubi Kamnik, Ihan in Dol so pred dnevi organizirali zelo uspešno prvo skakalno turnejo na skakalnicah v Dolu, Ihanu in Kamniku. Tekmovanje je udeležilo več kot 50 tekmovalcev iz 11 klubov. Organizatorji te turneje si bodo v prihodnje prizadevali, da bi postala tradicionalna, v tekmovalje pa želijo vključiti tudi tekmovalce iz klubov onstran meja predvsem iz Koroške. Najbolj zanimivo tekmovalje je bilo v nedeljo v Kamniku, kjer si je tekmovalje ogledalo okoli 700 gledalcev. Poleg skakalcev Triglava so imeli največ uspeha še tekmovalci Ihana, Dola in Kamnika. Zmagovalci v posameznih tekмах: v Dolu: mlajši mladinci — Grosar (Triglav), starejši mladinci — Križnar (Triglav), člani — Posavec (Ihan); v Ihanu: mlajši mladinci: — Dejak (Ihan), starejši mladinci — Križnar (Triglav), člani — Posavec (Ihan); v Kamniku: mlajši mladinci — Mohar (Ihan), starejši mladinci — Križnar (Triglav); člani — Jakopin (Triglav). Zmagovalci po vseh treh nastopih: mlajši mladinci — Srečo Grosar (Triglav); starejši mladinci — Peter Križnar (Triglav); člani — Rajmund Kolenc (N.G.). T. Smolnikar

Prvič smučarski skoki v Križah Zmaga za Vrtačnika

TVD Partizan Križe je priredil minulo nedeljo prvo meddruštveno tekmovalje v smučarskih skokih na novo vzgrajeni 30-metrski skakalnici. Tekmovanja se je udeležilo okoli 60 tekmovalcev iz osmih gorenjskih društev. Pohvalno je zlasti, da se je tekmovalja udeležilo kar 12 domačih tekmovalcev, med katerimi je bil najboljši Klemenčič, ki je osvojil odlično četrto mesto.

S tem tekmovaljem pa so uradno odprli novo skakalnico v Sebenjah pri Križah. V imenu dežnega Partizana je pozdravil vse nastopajoče tov. Rezar, skakalnico pa je odprl predsednik občinskega sindikalnega sveta Tržič tov. Ivan Bergant.

Prvi rekorder nove skakalnice je postal Kranjčan Janez Gros, ki je skočil 22 metrov. Izredno lepo vreme je bilo naklonjeno skakalcem, posebno pa gledalcem, ki se jih je zbralo pod lepo urejeno skakalnico okoli 800. Najbolj so navdušili številne gledalce pionirji kranjskega Triglava z dolgimi in lepimi skoki in se je med prvo deseterico uvrstilo kar pet pionirjev Triglava.

Pri pionirjih je z veliko prednostjo zmagal Lombar iz Kroke pred Hafnerjem iz Kranja. Mladinci in člani so nastopili v isti skupini. Posebno so izstopali Triglavani Vrtačnik, Kuhar in Gros, pohvaliti pa je treba tudi Prevodnika iz Podbrezj, ki je zasedel odlično drugo mesto. Zmagovalec pa je postal Kranjčan Vrtačnik, ki je prejel za oba skoka najvišjo oceno. Najboljši so prejeli pokale in praktične nagrade. Organizacija tekmovalja je bila zelo dobra.

Rezultati: člani in mladinci — 1. Vrtačnik (Triglav) 204,8; 2. Prevodnik (Podbrezje) 194,5; 3. Panjtar (Tržič) 193,6; 4. Kuhar (Triglav) 191,1; 5. Gros (Triglav) 188,3 itd. Pionirji — 1. Lombar (Kropa) 172,4; 2. Hafner (Triglav) 161,9; 3. Brenkuš (Triglav) 159,7; 4. Klemenčič (Križe) 158,2; 5. Kržišnik (Gorenja vas) 154,1 itd.

J. Kuhar

Delo šolskih športnih društev na Jesenicah

Občinska zveza za telesno kulturo na Jesenicah je ponovno sklicala sestanek s šolskimi športnimi društvi v občini, da bi se pogovorili o svojem delu.

Kot v preteklih letih bodo tudi letos med zimskimi počitnicami organizirali smučarske tečaje za začetnike. V Ratečah, Mojstrani, Hrušici, Jesenicah in Blejski Dobravi bodo tečaje izvedle krajevne smučarske organizacije, ki se bodo povezale s šolami, v Žirovnici pa bo tečaj izvedlo šolsko športno društvo samo, ki ga je uspešno izpeljalo že preteklo leto. Tečaj bo organiziran tudi na Koroški Beli, kjer se bosta morala med seboj povezati TVD Partizan in osnovna šola. Učenci bodo za tečaj plačali samo simbolično prijavnino v znesku 2,00 din, kar je najnižja prijavnina na vsej Gorenjski. Vadili bodo popoldne in dopoldne.

Organizirana bodo tudi smučarska tekmovalja v vseh disciplinah za učence osnovnih šol.

Predvidoma bo tekmovalje v veleslalomu na Blejski Dobravi, kjer sta lokacija in teren najustrežnejša. Tekmovalje bo verjetno 9. februarja, ker čas po počitnicah mnogo bolj ustreza učencem. Tekmovalci in tekmovalke bodo razdeljeni v tri starostne skupine.

Teki in skoki bodo prav tako izvedeni po počitnicah in sicer predvidoma 23. februarja. Za učence in učenke bodo veljale iste kategorije v tekih in učence v skokih. Tekmovalje bo po vsej verjetnosti na terenu Hrušice. Dopoldne ob 9. uri bi bil organiziran tek za vse skupine, tudi za kategorijo izvenšolskih športnih društev — mladince in člane, ker udeležba v tekmovalju tekačev ni tako številna.

Takoj po končanih tekih bodo skoki za vse kategorije pionirjev na 25 m skakalnici, popoldne pa skoki za ostale kategorije na 45 m skakalnici.

Na sestanku so sklenili, da bodo v letošnjem letu šolska športna društva v okviru ob-

čine imela naslednja tekmovalja: tekmovalje v smučanju za vse kategorije, občinsko prvenstvo za pionirje v atletiki, občinsko prvenstvo v vajah na orodju med SSD (ki naj bi bilo teden ali 14 dni pred tekmovaljem gorenjskih šol), občinsko prvenstvo v plavanju, prvenstvo med SSD v odbojki po liga sistemu, ravno tako v roketu ter turnirna tekmovalja v okviru tedna mladosti.

Se vedno je v programu množični nastop ob dnevu mladosti, na katerem naj bi sodelovala vsa šolska športna društva oziroma vsak predavatelj z vsaj eno točko. Na tem nastopu naj bi sodelovala tudi društva Partizan.

Vsa tekmovalja v letošnji sezoni naj bi obenem dobila obeležje, da so namenjena tudi praznovanju 100-letnice Železarne Jesenice. Mladi bodo ta praznik najlepše proslavili s svojo množično dejavnostjo.

Z. Feč

Skoki v Kokri

Mladinci in pionirji iz Kokre so v nedeljo organizirali pregledno tekmovalje v smučarskih skokih na 15-metrski skakalnici v Sp. Kokri. Zmagal je Koder pred Bergantom in Polajnarjem.

J. Kuhar

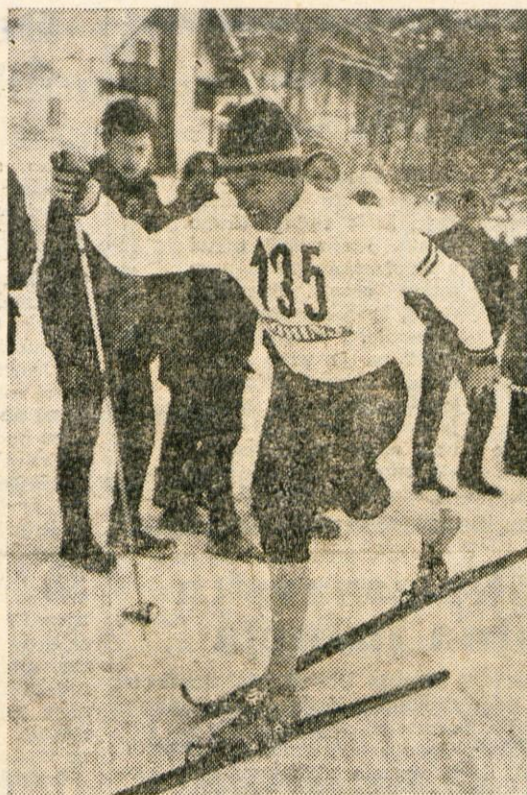
Teran spet prvi

V nedeljo je bilo v Ljubljani letošnje republiško prvenstvo v namiznem tenisu za člane in članice, posamezno in v dvojicah. Za precejšnje presenečenje je posrbel Kranjčan Janez Teran, ki je zmagal in po osmih letih spet osvojil naslov republiškega prvaka. To je nedvomno zelo lep uspeh dolgoletnega tekmovalca Triglava in enega izmed najbolj uspešnih slovenskih igralcev namiznega tenisa vseh časov.

Pri članicah pa je prvo mesto pripadlo Jeseničanki Pavličevi, na četrto mesto pa se je uvrstila njena klubska kolegica Krajčljeva.

Konec minulega tedna je bilo v Celovcu evropsko prvenstvo v kegljanju na ledu. Tekmovalja so se udeležili najbolj znani evropski moštri tega športa. Toda tokrat so morali vsi po vrsti kloniti pred odličnim Jugoslovanom Ivanom Piberlom, 37-letnim slikopleskarskim mojstrom z Bleda, ki je s 113 točkami premagal vse svoje tekmece in v zbijanju ter bližanju na ledu za posameznike osvojil naslov evropskega prvaka. Bleščeti uspeh Jugoslovana je potrdil še njegov klubski kolega Stanko Pulec. Štirje odlični meti so mu prinesli tretje mesto. (— ig) — Fotot

F. Perdan

Na mednarodnih tekaških tekmah v Bohinju je v ženski konkurenci tekmovala tudi srebrna medalja iz Grenobla, Norvežanka Berit Mördre. Čeprav je imela hudo nasprotnico v svoji rojakinji Inger Aufles, bronasti kolajni iz Grenobla, ji je uspelo zmagati.

Avstrijec Andrej Janc je le za sedem sekund zaostal za prvouvrščenim Bolgarom Pancovim, medtem ko je bil tretji v članski konkurenci poljski tekač Gowlak.

Filip Kalan je bil v mladinski konkurenci naš najboljši predstavnik, saj se je le on uspešno upiral nepremagljivi trojici italijanskih mladincev — Primusu, Sartoriju in Sandriniju. Med drugimi jugoslovanskimi mladinci sta se najbolje uvrstila Zupan in Šimenc, in sicer na šesto in sedmo mesto.

113 tekmovalcev iz enajstih držav

(Nadalj. s 1. str.)

Ce skušamo pod drobnogledom oceniti bohinjsko prireditelstvo, potem moramo poudariti prizadevanja Bohinjce, ki so odlično pripravili tekaške proge. Čeprav je bila proga po izjavah vseh tekmovalcev precej težka, pa to

še ne pomeni opravičila za slabo uvrstitev naših tekmovalcev. Vendar je le nekaj izjem. To so mladinec Kalan, ki je v teku na 10 kilometrov zasedel odlično četrto mesto, člana Kerštajn in Mlinar, deloma pa tudi naša mladinska štafeta. Sicer pa

so po prireditvi vsi naši smučarski strokovnjaki ugotavljali, da nekaj ni v redu z našimi tekači in da bo treba odločnejših ukrepov, če ne želimo, da bi tudi v prihodnje »scapljali« za tuji tekmovalci.

Pri mladinkah je na 5 km

dolgi progi zmagala Čehinja Sukolova, druga je bila Rumunka Barabas, tretja pa naša Katica Priskov iz Gorij. Pri mladincih je premočno zmagala trojica Italijanov — Primus, Sartori in Sandrini, medtem ko je bil naš Filip Kalan četrti. V konkurenci članic na 10 km so triumfirale Norvežanke, saj najdemo na prvih treh mestih srebrno kolajno iz Grenobla — Mördrejevo, na drugem bron iz Grenobla Auflesovo in na tretjem še eno Norvežanko — Tonejevo. Najboljša Jugoslovanka je bila Jožica Grilč na 20. mestu. Pri članih je na 15 km dolgi progi zmagal Bolgar Pancov le 7 sekund pred Avstrijeem Jancem,

tretji je bil Poljak Gowlak. Najboljša naša tekmovalca sta bila Kerštajn na 13. in Mlinar na 19. mestu.

V nedeljo so bili še štafetni teki. Med mladinci — 3x5 km — so zmagali Italijani pred prvo jugoslovansko ekipo in Zahodno Nemčijo, medtem ko so v konkurenci ženskih štafet spet zmagale Norvežanke pred Švedinjami in tekmovalkami iz Češkoslovaške. Pri članih — 3x10 km — si Italijani niso pustili odvzeti prvega mesta, drugi so bili Poljaki, tretji Bolgari, medtem ko je naša prva štafeta v postavi Mlinar, Kobilica in Kerštajn zasedla četrto mesto.

Fotografije: F. Perdan
Besedilo: Vili G.

Jožica Grilč je bila v teku članic na 10 kilometrov najbolje uvrščena jugoslovanska tekmovalka — uvrstila se je na dvajseto mesto. Druge Jugoslovanke pa so zasedle 21., 23. in 24. mesto.

Naši tekmovalci so se v teku članov na 15 kilometrov bolj slabo odrezali. Pohvaliti je treba Kerštajna, ki je bil trinajsti, in Mlinarja (tega vidite na naši fotografiji), ki si je z izredno borbenostjo priboril devetnajsto mesto.

Bralci, ali ste že poravnali naročnino za leto 1969?

Ne pozabite na nagradni žrebanji za vse naročnike.